Proletari din toate țările, uniți-vă !

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 734
Miercuri 10 mai 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central
al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, conducătorul încercat al poporului în lupta pentru înflorirea patriei și bunăstarea celor ce muncesc, pentru victoria deplină a socialismului în țara noastră, pentru pace în lumea întreagă !

Adunarea festivă organizată cu prilejul aniversării a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia

40 de ani de luptă sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului

Raport prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej

Tovarăși,

Poporul romîn sărbătorește astăzi aniversarea unui măreț eveniment din istoria țării noastre — 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia. 40 de ani de luptă neabătută, sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului, pentru binele celor ce muncesc, pentru libertate și independența țării, pentru cucerirea și consolidarea puterii populare, pentru triumful nobilei cauze a socialismului și păcii. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Cu prilejul acestei glorioase aniversări, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn aduce un călduros omagiu puternicului nostru partid, sub a cărui conducere înțeleaptă clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, au răsturnat dominația capitaliștilor și moșierilor, au instaurat puterea celor ce muncesc și construiesc cu succes orînduirea nouă, socialistă; **membrilor de partid** care militează cu abnegație și devotament fără margini pentru mobilizarea poporului muncitor la înfăptuirea politicii partidului; **eroicei clase muncitoare,** din mijlocul căreia s-a plămădit partidul nostru și care își îndeplinește cu cinste înalta ei misiune istorică de conducătoare a tuturor oamenilor muncii în lupta pentru construirea societății socialiste; **vrednicului și talentatului nostru popor,** milioanelor de oameni ai muncii de la orașe și sate, care urmează cu dragoste și încredere partidul, cu convingerea nestrămutată că el îi călăuzește spre noi și noi victorii, spre culmile cele mai înalte ale progresului și civilizației umane, societatea comunistă. *(Aplauze puternice).*

În această zi memorabilă, gîndurile noastre se îndreaptă spre luptătorii care au cimentat cu sîngele lor fundamentul edificiului luminos al socialismului pe care-l înălțăm astăzi.

Glorie veșnică eroilor căzuți în lupta pentru libertatea și fericirea poporului, pentru independența patriei, pentru socialism.

In amintirea lor propun să păstrăm un moment de reculegere. *(Asistența păstrează un moment de reculegere).*

Făurirea Partidului Comunist din Romînia — o necesitate istorică

Tovarăși,

Încă din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, proletariatul din Romînia începuse să se afirme ca o forță socială înaintată, ridicînd steagul luptei pentru drepturi și libertăți democratice, pentru interesele vitale ale celor ce muncesc. Ca rezultat al dezvoltării mișcării muncitorești și al răspîndirii ideilor marxiste, a fost creat în 1893 Partidul Social-Democrat al Muncitorilor din Romînia. Datorită însă trădării elementelor burghezo-liberale strecurate în conducerea sa — grupul așa-zișilor „generoși" — partidul s-a dezorganizat.

Începînd din 1905, sub impulsul elementelor revoluționare muncitorești și al creșterii conștiinței de clasă a proletariatului, iau ființă și se dezvoltă sindicatele organizate pe principiul luptei de clasă care joacă un rol important în reconstituirea în 1910 a Partidului Social-Democrat din Romînia. Deși a adus o contribuție prețioasă la ridicarea conștiinței politice a clasei muncitoare, la organizarea luptei sale revendicative, Partidul Social-Democrat era dominat de ideologia reformistă a Internaționalei a II-a, care mergea pe linia colaborării și compromisului cu burghezia.

Un rol de seamă în răspîndirea marxismului l-a avut Dobrogeanu Gherea, care a formulat platforma de revendicări general-democratice a cercurilor muncitorești. El a apreciat însă greșit condițiile obiective ale etapei în care se afla țara noastră, nu vedea că în Romînia — țară cu o economie înapoiată în care predomina agricultura — capitalismul era în plină dezvoltare, iar odată cu aceasta creștea proletariatul industrial, ca o clasă revoluționară de sine stătătoare și în plină ascensiune. In opoziție cu ideile promovate de Lenin despre rolul proletariatului ca hegemon în lupta pentru desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice, Gherea — purtător al unor concepții de esență menșevică — susținea că burghezia este clasa socială căreia i-ar reveni misiunea de a înfăptui revoluția democratică. El a elaborat concepțiile antimarxiste despre așa-zisa „neoiobăgie", despre „socialismul în țările înapoiate", care condamnau clasa muncitoare la pasivitate, ignorau imensele rezerve de energie revoluționară ale țărănimii și negau posibilitatea alianței muncitorești-țărănești, duceau proletariatul la remorca burgheziei.

In mișcarea muncitorească din Transilvania dominau în acel timp concepțiile reformiste, austromarxiste, care duceau la fărîmițarea forțelor oamenilor muncii de diferite naționalități.

Una din cele mai glorioase pagini ale istoriei poporului nostru au fost răscoalele țărănești din 1907. Ele au avut un caracter deosebit de ascuțit și au cuprins întreaga țară, zguduind temeliile orînduirii burghezo-moșierești. Lenin a apreciat că această răscoală a țăranilor din Romînia „a jucat același rol în ceea ce privește îmbunătățirea situației lor ca revoluția din 1905—1907 în Rusia".

Cînd țara a fost cuprinsă de vîlvătaia marilor răscoale, organizații muncitorești locale și militanți revoluționari din mișcarea socialistă, ridicîndu-se împotriva elementelor oportuniste din conducerea mișcării, au sprijinit lupta dreaptă a țărănimii. Muncitorii din București, Buhuși, din Ploiești și din localitățile petroliere de pe Valea Prahovei, din Iași, Galați, Brăila au organizat numeroase acțiuni, greve, întruniri și demonstrații de sprijin și solidaritate cu țărănimea răsculată; muncitorii ceferiști din Pașcani și de pe linia ferată Dolhasca-Fălticeni au eliberat cu forța pe țăranii arestați. Presa muncitorească făcea să răsune glasul clasei muncitoare împotriva masacrelor săvîrșite de guvernul reacționar în reprimarea țărănimii. „Arătați pretutindeni pe dușmanul adevărat — se adresa ziarul „Romînia Muncitoare" către muncitorii îmbrăcați în haine militare — și dacă va fi nevoie și dacă va fi cu putință, dați-vă de partea răsculaților ca să luptați contra acestui dușman". Partea conștientă a proletariatului vedea în țărănimea răsculată o forță de luptă împotriva dușmanului comun — clasele exploatatoare și orînduirea bazată pe jugul capitaliștilor și moșierilor.

Răscoala a fost înecată în sînge, cu sălbăticie și ură bestială. **Lecția istorică pe care răscoalele au evidențiat-o este aceea că țărănimea nu poate învinge în lupta împotriva exploatării moșierești, pentru pămînt, decît în alianță și sub conducerea proletariatului — clasa cea mai revoluționară a societății.** Sprijinul acordat de către muncitori țărănimii răsculate prevestea alianța muncitorească-țărănească realizată mai tîrziu, prin lupta perseverentă a partidului comunist.

În anii premergători primului război mondial combativitatea elementelor înaintate din mișcarea socialistă a crescut și s-a afirmat puternic în lupta clasei noastre muncitoare împotriva participării Romîniei la războiul imperialist.

În 1914 marile puteri imperialiste au dezlănțuit războiul de jaf și cotropire, pentru o nouă reîmpărțire a lumii. La izbucnirea războiului, liderii Internaționalei a II-a, conducătorii oportuniști ai partidelor social-democrate — încălcînd hotărîrile Congresului socialist internațional de la Basel din 1912 — au trădat cauza socialismului, au trecut de partea propriilor guverne și a propriei burghezii, sprijinind războiul imperialist.

Aceasta a însemnat falimentul social-democrației, falimentul Internaționalei a II-a.

Vladimir Ilici Lenin a desfășurat o uriașă activitate de clarificare ideologică și mobilizare a mișcării muncitorești mondiale împotriva războiului imperialist, lansînd lozinca transformării acestuia în război civil pentru răsturnarea burgheziei și cucerirea puterii de către proletariat. Înfăptuirea acestei lozinci de către gloriosul partid bolșevic a dus în Rusia la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Partidul Social-Democrat din Romînia, fără să fi ajuns la înțelegerea clară a ideii leniniste cu pri-

(Continuare în pag. 2-a)

Luni după-amiază, în sala Palatului R.P. Romîne, a avut loc adunarea festivă organizată cu prilejul aniversării a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia.

Marea sală avea un aspect sărbătoresc. Pe fundalul scenei, de o parte și de alta a medalionului cu portretele dascălilor clasei muncitoare internaționale — Marx, Engels, Lenin — erau înscrise datele festive: 1921—1961. Dedesubt, între drapele roșii și tricolore era înscris: „40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia".

În sală se aflau numeroși membri de partid din ilegalitate din toate regiunile țării, primii secretari ai comitetelor regionale ale P.M.R., conducători ai organizațiilor de masă și instituțiilor centrale, președinți ai sfaturilor populare regionale, fruntași în producție din industrie și agricultură, militari ai forțelor noastre armate, oameni de știință și cultură.

Erau de față șefii misiunilor diplomatice ale țărilor socialiste acreditați în R. P. Romînă.

Primiți cu puternice aplauze și urale la masa prezidiului iau loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, precum și Gheorghe Stoica, Mihail Cruceanu, Mihail Macavei, Constantin Mănescu — participanți la primul Congres al Partidului Comunist din Romînia, P. Constantinescu-Iași, Iancu Olteanu, Constantin Țiulescu, veterani ai mișcării muncitorești din țara noastră, membrii Comitetului Central al P.M.R.

Adunarea festivă a fost deschisă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central al P.M.R.

În ovațiile asistenței a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, care a prezentat raportul: „40 de ani de luptă sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului".

Urmărit cu deosebită atenție, raportul a fost subliniat în repetate rînduri de aplauzele puternice și îndelungate ale asistenței.

După încheierea raportului, minute în șir în sală răsună urale și ovații. Se aud lozincile: „Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej!", „Trăiască detașamentul de frunte al mișcării comuniste internaționale — Partidul Comunist al Uniunii Sovietice!", „Trăiască unitatea lagărului socialist și a mișcării comuniste internaționale!", „Trăiască pacea în întreaga lume și cei ce luptă pentru ea!"

Pe adresa C.C. al P.M.R. au sosit numeroase telegrame de salut din partea organizațiilor de partid, colectivelor de oameni ai muncii din întreprinderi industriale, unități socialiste din agricultură, instituții, organizații obștești.

De asemenea s-au primit numeroase telegrame și mesaje de salut din partea partidelor comuniste și muncitorești frățești.

În aplauzele entuziaste ale miilor de participanți la adunare, se dă citire telegramei sosite din partea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

În sală răsună puternice urale pentru marele partid făurit de Lenin — P.C.U.S. — pentru Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Hrușciov.

Tovarășul N. Ceaușescu a mulțumit tuturor colectivelor care au trimis telegrame de felicitare conducerii partidului și le-a urat noi succese în activitatea de construcție a socialismului în țara noastră. El a transmis mulțumiri tuturor partidelor comuniste și muncitorești frățești pentru mesajele trimise, care constituie o expresie a unității și solidarității mișcării comuniste internaționale.

Adunarea ia sfîrșit într-o atmosferă de mare entuziasm. Nu contenesc uralele și ovațiile pentru Partidul Muncitoresc Romîn, pentru Comitetul său Central, pentru unitatea de nezdruncinat a țărilor lagărului socialist și a mișcării comuniste internaționale, pentru triumful cauzei păcii în lume.

În sală răsună înălțător, intonat de întreaga asistență, imnul de luptă al clasei muncitoare din întreaga lume — „Internaționala".

(Agerpres)

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Dragi tovarăși !

În numele tuturor comuniștilor și al poporului sovietic, Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice vă trimite un fierbinte salut și vă felicită din toată inima și prin dumneavoastră pe toți membrii P.M.R. și poporul frate romîn cu prilejul celei de-a 40-a aniversări a Partidului Muncitoresc Romîn.

În condițiile grele ale celor 20 de ani de ilegalitate, Partidul Comunist din Romînia, înarmat cu teoria marxist-leninistă, a condus cu pricepere lupta clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare împotriva terorii dictaturii fasciste, pentru răsturnarea orînduirii burghezo-moșierești, pentru libertatea și fericirea poporului romîn.

Un rezultat însemnat al activității eroice desfășurate mulți ani de Partidul Comunist din Romînia a fost unificarea detașamentelor înaintate ale clasei muncitoare romîne, înfăptuirea unității politico-ideologice și organizatorice a acesteia pe baza marxism-leninismului.

Partidul Muncitoresc Romîn — moștenitorul tradițiilor eroice ale Partidului Comunist din Romînia — a cucerit, prin lupta sa plină de abnegație pentru interesele oamenilor muncii, pentru construirea unei Romînii noi, socialiste, încrederea profundă a poporului romîn. El conduce cu succes poporul romîn pe calea socialismului, aplicînd în mod creator principiile generale ale construcției socialiste la condițiile concrete ale țării sale. Pe această cale, Republica Populară Romînă a obținut succese remarcabile în crearea bazei tehnico-materiale a socialismului, în înfăptuirea revoluției culturale, în ridicarea bunăstării oamenilor muncii. Crește și se întărește unitatea moral-politică a poporului romîn.

În politica sa externă, P.M.R. se călăuzește neabătut după principiile leniniste ale coexistenței pașnice a statelor cu orînduiri sociale diferite. Republica Populară Romînă se pronunță pentru întărirea prin toate mijloacele a prieteniei frățești și colaborării strînse cu Uniunea Sovietică și celelalte țări din lagărul socialist, pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie cu toate statele iubitoare de pace, pentru asigurarea unei păci trainice și a securității popoarelor.

Partidul Muncitoresc Romîn, partid marxist-leninist, întîmpină cea de-a 40-a aniversare glorioasă a sa mai strîns unit ca oricînd, monolit, în jurul Comitetului Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, eminent activist de partid și de stat.

Partidul Muncitoresc Romîn ține sus steagul marxism-leninismului, îi educă pe oamenii muncii din R.P. Romînă în spiritul internaționalismului socialist. P.M.R., ca unul din detașamentele de luptă ale mișcării comuniste mondiale, luptă în mod consecvent împreună cu celelalte partide comuniste și muncitorești pentru puritatea teoriei marxist-leniniste, împotriva revizionismului contemporan, a dogmatismului și sectarismului. Bizuindu-se pe documentele Consfătuirii din 1960 de la Moscova, Partidul Muncitoresc Romîn contribuie cu vrednicie la întărirea continuă a unității lagărului socialist, a întregii mișcări comuniste și muncitorești internaționale.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și poporul sovietic urează din toată inima Partidului Muncitoresc Romîn și Comitetului său Central, tuturor oamenilor muncii din Republica Populară Romînă noi și mari succese în îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. pentru desăvîrșirea construirii socialismului în Romînia, în lupta pentru întărirea păcii în lumea întreagă.

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn — conducătorul încercat și călit al poporului romîn !

Trăiască și înflorească prietenia veșnică și de nezdruncinat dintre popoarele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Romîne !

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

7 mai 1961.

Instituirea medaliei jubiliare „40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia"

La propunerea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Consiliul de Stat al Republicii Populare Romîne a instituit medalia jubiliară: „40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia".

Medalia se conferă membrilor de partid din ilegalitate, precum și altor membri de partid cu activitate îndelungată, care au adus o contribuție însemnată în construcția de partid și de stat.

Medalia este din metal aurit. Pe o față are stema Partidului Muncitoresc Romîn, în partea de jos aflîndu-se inscripția: „1921—1961". Pe cealaltă parte se află o ramură de lauri și inscripția: „40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia". Panglica medaliei este de mătase roșie și are 4 dungi galbene longitudinale.

In ierarhia decorațiilor, locul medaliei „40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia" este înaintea medaliei „Eliberarea de sub jugul fascist",

Prezidiul adunării festive

RAPORTUL PREZENTAT DE TOVARĂȘUL GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

(Urmare din pag. I-a)

vire la transformarea războiului imperialist în război civil, a participat la Conferința socialistă internațională de la Zimmerwald, iar reprezentanții săi au făcut parte din grupul zimmerwaldienilor de stînga, organizat din inițiativa lui Lenin.

Partea cea mai avansată a clasei noastre muncitoare, în frunte cu aripa de stînga, revoluționară, din Partidul Social-Democrat s-a ridicat cu hotărîre împotriva participării Romîniei la primul război mondial imperialist, a organizat curajoase greve și demonstrații de protest, care au culminat cu eroica manifestație de la Galați din 13 iunie 1916, înăbușită în sînge de guvernul liberal.

Victoria de însemnătate mondială a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a deschis o nouă epocă în istoria omenirii — epoca trecerii de la capitalism la socialism. Ideile ei s-au răspîndit în întreaga lume și au avut un uriaș ecou în rîndurile maselor largi din Romînia, căzînd în condițiile economice și sociale din țara noastră un teren deosebit de fertil.

Romînia a pășit pe calea dezvoltării capitaliste mai accentuate în perioada trecerii capitalismului apusean în stadiul monopolist. Ca urmare, capitalul monopolist internațional a pătruns în principalele ramuri ale economiei, ceea ce a perpetuat înfeudarea economică și politică a Romîniei de către marile puteri imperialiste. Aceasta a ascuțit puternic toate contradicțiile sociale, masele muncitoare fiind crunt oprimate, lipsite de cele mai elementare drepturi.

Primul război mondial, care a pricinuit poporului imense suferințe, doliu, foamete, ruină economică, a făcut să crească mai mult ca oricînd ura și revolta maselor muncitorești și țărănești împotriva stăpînirii burghezo-moșierești.

Exemplul Revoluției din Octombrie a fost flacăra însuflețitoare care a întețit lupta maselor muncitoare din țara noastră. Trăiește viu în amintirea mea tabloul măreț și emoționant al evenimentelor din Moldova, în imediata apropiere a frontului, unde mă aflam ca tînăr muncitor. *(Aplauze)*. Starea de efervescență revoluționară a trupelor rusești care, refuzînd să mai lupte, își arestau pe ofițerii țariști și creau comitete de soldați, ecoul însuflețirii muncitorești-țărănești în Rusia, aveau o influență puternică asupra populației muncitoare și insuflau muncitorimii și țărănimii un curaj și o hotărîre de luptă încă necunoscute la noi în țară.

Procesul de radicalizare a maselor s-a desfășurat rapid. Demonstrațiile muncitorești, grevele muncitorilor minieri, petroliști, forestieri au luat o uriașă amploare, transformîndu-se în mari acțiuni de clasă. În focul acestor lupte, partidul socialist și sindicatele s-au reorganizat, mișcarea muncitorească devenind în scurt timp o largă mișcare de masă cum nu fusese niciodată pînă atunci.

În teritoriul ocupat de trupele germane, organizațiile socialiste, acționînd în stare de ilegalitate ridicau masele la lupta pentru pămînt, pîine, pace, libertate, fiind singura forță politică ce chema poporul să se împotrivească jefuirii țării de către ocupanți.

Puternice acțiuni revoluționare au început în Transilvania, unde lupta de clasă a proletariatului se împletea strîns cu lupta împotriva asupririi naționale, pentru scuturarea jugului habsburgic.

Plini de încredere în forța creatoare a poporului, socialiștii romîni, într-un manifest răspîndit în 1917, adresau maselor muncitoare cuvinte calde de îndemn la lupta revoluționară: **„Ceea ce noi cerem, în Rusia s-a și înfăptuit. Sus inimile! Societatea capitalistă trebuie să dispară! Jos cu asuprirea economică și politică! Jos cu democratismul fals și ipocrit! Jos cu războiul dintre popoare, trăiască războiul între clase! Trăiască organizarea, curajul, voința proletariatului din Romînia!... Ațintiți-vă privirea și îndreptați-vă pașii numai într-acolo unde flutură steagul roșu".**

Valurile luptei revoluționare amenințau existența regimului capitalist în țara noastră. Muncitorimea își manifesta solidaritatea frățească cu Marea Revoluție Socialistă din Octombrie; prin mari greve și demonstrații de stradă, ea se ridica împotriva intervenției mîrșave a reacțiunii romîne contra tinerei puteri sovietice.

Sub presiunea acestor lupte, clasele dominante au fost silite să satisfacă un șir de revendicări democratice și să acorde unele drepturi democratice. În multe locuri țărănimea a trecut la împărțirea pămînturilor moșierești și alungarea autorităților. Frămîntările revoluționare s-au întins și în rîndurile armatei, în rîndurile marinarilor flotei de pe Dunăre și din Marea Neagră care s-au răsculat, au ales comitete revoluționare și au arborat pe vase steagul roșu al revoluției. S-au creat batalioane revoluționare romîne care au luptat pe teritoriul Rusiei, alături de Armata Roșie, împotriva forțelor contrarevoluționare.

Burghezia și moșierimea au înțeles că prăbușirea propriei lor puteri devenea inevitabilă dacă mișcarea revoluționară a proletariatului se unea cu lupta pentru pămînt a maselor țărănești. Inspăimîntate de încercarea Revoluției ruse care a dat pămînt țăranilor, clasele stăpînitoare au vînturat încă din 1917 promisiuni cu privire la o reformă agrară, înfăptuită în 1921 în mod ciuntit, incomplet, ea menținînd mai departe marea proprietate moșierească. Scopul urmărit a fost mărturisit limpede de un reprezentant al așa-numitului Comitet agrar din Romînia: „o amînare a reformelor agrare... ar fi avut drept consecință, fără nici o îndoială, grave tulburări sociale și politice și, în circumstanțele actuale, ale periculoasei vecinătăți cu bolșevismul rus și ungar... n-ar fi fost exclus ca profundele nemulțumiri ale țăranilor să fi izbucnit printr-o revoluție politică redutabilă".

Greva generală din octombrie 1920 a ridicat la luptă aproape întregul proletariat din Romînia, scoțînd în evidență gradul de radicalizare și capacitatea de luptă revoluționară a clasei muncitoare.

În condițiile în care masele muncitoare desfășurau mari bătălii de clasă, lipsa unui partid revoluționar a ajutat burghezia să manevreze, să înăbușe pe rînd luptele revoluționare ale proletariatului și ale țărănimii, să prelungească existența regimului burghezo-moșieresc cu un sfert de veac.

Sub influența exemplului lui Octombrie, în focul luptelor revoluționare se producea însă o profundă schimbare în modul de a gîndi al clasei muncitoare. Aceasta s-a manifestat în ascuțirea luptei ideologice din sînul partidului socialist, în apariția și dezvoltarea grupelor comuniste, în orientarea tot mai hotărîtă a membrilor partidului și a maselor muncitoare spre ideile marxism-leninismului.

Prin propria sa experiență, clasa noastră muncitoare a verificat valoarea de neprețuit a cuvintelor lui Lenin: **„Numai partidul comunist, dacă el e într-adevăr avangarda clasei revoluționare... numai un astfel de partid este în stare să conducă proletariatul în lupta cea mai necruțătoare, cea mai hotărîtă, în lupta finală împotriva tuturor forțelor capitalismului. Pe de altă parte, numai sub conducerea unui asemenea partid proletariatul e în stare să desfășoare asaltul său revoluționar în toată vigoarea lui...".**

UN ASTFEL DE PARTID A LUAT FIINȚĂ LA NOI ÎN ȚARĂ ACUM 40 DE ANI CÎND CONGRESUL GENERAL AL PARTIDULUI SOCIALIST, ÎNTRUNIT LA 8 MAI 1921, A HOTĂRÎT CU O MAJORITATE ZDROBITOARE DE VOTURI CREAREA PARTIDULUI COMUNIST ȘI AFILIEREA LUI LA INTERNAȚIONALA A III-A COMUNISTĂ *(Aplauze furtunoase)* ASTĂZI PUTEM APRECIA ÎN PERSPECTIVA ISTORICĂ URIAȘA ÎNSEMNĂTATE PE CARE A AVUT-O ÎN VIAȚA CLASEI MUNCITOARE ȘI A ÎNTREGULUI NOSTRU POPOR ACEST MĂREȚ EVENIMENT. A ÎNCEPUT O ETAPĂ NOUĂ ÎN LUPTA PROLETARIATULUI ȘI A MASELOR MUNCITOARE. ÎN FRUNTEA LOR SE AFLA ACUM UN CONDUCĂTOR DEVOTAT PÎNĂ LA CAPĂT CAUZEI DEZROBIRII CELOR CE MUNCESC, HOTĂRÎT SĂ CONDUCĂ LA VICTORIE LUPTA POPORULUI PENTRU ELIBERAREA DE ORICE EXPLOATARE ȘI ASUPRIRE. *(Aplauze puternice).*

Partidul — luptător neînfricat pentru apărarea intereselor vitale ale poporului

Tovarăși,

De la înființarea sa, partidul comunist și-a închinat toate forțele luptei pentru „triumful marelui ideal socialist" — așa cum a proclamat încă la primul său Congres.

Pentru a înfăptui acest ideal al clasei muncitoare el a avut de luptat împotriva elementelor oportuniste, reformiste care, cu sprijinul burgheziei și moșierimii, au scindat mișcarea muncitorească. Această sciziune a durat aproape 30 de ani și a avut urmări nefaste, slăbind forța de luptă a proletariatului. Înscriind pe steagul său ideea făuririi unității politice și organizatorice a clasei muncitoare, partidul a desfășurat de-a lungul anilor o vastă activitate în milioanele sindicatelor și celorlalte organizații de masă muncitorești, în fabrici și uzine, a militat cu perseverență pentru închegarea frontului unic muncitoresc.

Ilegalizat în 1924, Partidul Comunist din Romînia, înfruntînd teroarea și prigoana sălbatică a claselor stăpînitoare, a dat nenumărate jertfe din rîndurile celor mai buni fii ai poporului muncitor, aruncați în închisori, schingiuiți bestial în beciurile siguranței, asasinați. În momentele cele mai grele pentru oamenii muncii, cuvîntul partidului răsuna cu curaj indicînd drumul ce trebuia urmat, insuflînd poporului forță și încredere în victorie. *(Aplauze îndelungate).*

Între anii 1923—1928 partidul a inițiat, organizat și condus numeroase acțiuni greviste ale metalurgiștilor din București, Reșița, Cluj, ale minerilor din Valea Jiului și Banat, ale lucrătorilor industriei lemnului din Valea Mureșului și Suceava, ale petroliștilor din Valea Prahovei, ale textiliștilor din București, Buhuși, Timișoara, ale tipografilor și ale muncitorilor din porturi, acțiuni ale țăranilor împotriva poverilor fiscale și executărilor silite și altele.

Partidul folosea în lupta sa toate posibilitățile legale. Numărul important de voturi obținut în alegerile parlamentare din 1931 de candidații Blocului Muncitoresc Țărănesc arată influența de care se bucura partidul.

O armă puternică de răspîndire în mase a cuvîntului partidului, de propagare a ideilor marxist-leniniste, a fost presa ilegală — „Scînteia", „Lupta de clasă", nenumăratele publicații și broșuri editate de partid. Cititorii, care au astăzi la îndemînă în tiraje de sute de mii și milioane de exemplare presa partidului, edițiile complete ale operelor marxism-leninismului, o vastă literatură politică, își pot cu greu reprezenta activitatea plină de abnegație pe care o desfășurau comuniștii în ilegalitate pentru a tipări și răspîndi cuvîntul partidului.

Partidul a luptat cu hotărîre pentru deplina egalitate în drepturi a oamenilor muncii de toate naționalitățile, împotriva asupririi naționale, a combătut cu intransigență naționalismul, șovinismul, antisemitismul, a promovat neobosit ideile internaționalismului proletar.

Popularizarea largă a realizărilor Uniunii Sovietice, demascarea minciunilor și calomniilor prin care dușmanii socialismului încercau să ponegrească puterea sovietică, a fost întotdeauna o parte importantă a politicii partidului nostru, un mijloc din cele mai puternice de a arăta maselor perspectivele luminoase pe care socialismul le deschide poporului muncitor. *(Aplauze).*

Combătînd neobosit politica cercurilor reacționare care transformaseră Romînia într-un pion al intereselor marilor puteri imperialiste, într-un cap de pod al pregătirii războiului antisovietic, partidul a militat cu consecvență și tenacitate pentru o politică de prietenie și alianță cu Uniunea Sovietică. El a arătat permanent poporului că „războiul contra U.R.S.S. ... va fi totodată războiul nemilos contra maselor muncitoare din Romînia însăși", că „apărînd U.R.S.S., ele se apără totodată pe ele însele, apără interesele lor zilnice, interesele lor vitale și istorice..."

În procesul de întărire organizatorică și de călire ideologică, partidul a dus o luptă îndîrjită împotriva concepțiilor reformiste, ca și împotriva a tot felul de curente oportuniste, de dreapta și de stînga, lichidatoriste, anarhice, și în mod deosebit a tendințelor sectariste, de izolare de mase.

În anul 1929, tocmai în perioada cînd Romînia intrase în criza economică, partidul trecea printr-o grea încercare. Elemente provocatoare, aventuriste, ce se strecuraseră în conducerea sa, grupate în două fracțiuni — Pauker-Luximin și Barbu — au rupt în două partidul, sindicatele, U.T.C.-ul și au dezlănțuit în interiorul partidului o luptă fracționistă fără de principii, care a durat doi ani. Ei au subminat grav forțele și prestigiul partidului, au creat o atmosferă de dezorientare și demoralizare a membrilor de partid, au desconspirat numeroși activiști care au căzut în mîinile organelor represive ale statului burghezo-moșieresc. Desigur, organele siguranței nu erau străine de această provocare.

Luptele fracționiste au paralizat partidul, l-au adus la un pas de lichidare, împiedicîndu-l să joace rolul de conducător politic și organizatoric al luptei împotriva încercărilor claselor exploatatoare de a ieși din criză pe spinarea celor ce muncesc.

Numai datorită ajutorului politic dat de Comitetul Executiv al Internaționalei Comuniste, luptele fracționiste au putut fi lichidate, restabilindu-se unitatea rîndurilor partidului.

Un rol de seamă în evoluția mișcării revoluționare din Romînia l-a avut Congresul al V-lea al P.C.R., care a făcut analiza caracterului și perspectivelor revoluției în țara noastră, a stabilit linia strategică și tactică a partidului în vederea desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice și trecerii la revoluția socialistă. Pe baza orientării date de Congres, atenția partidului a fost îndreptată spre detașamentele principale ale proletariatului — muncitorimea ceferistă, din industria petrolieră, minieră, — spre întărirea organizațiilor de partid din întreprinderi.

Partidul a organizat un șir de mari acțiuni muncitorești. Ele au culminat cu eroicele lupte din ianuarie-februarie 1933 ale muncitorilor ceferiști și petroliști care s-au ridicat cu hotărîre împotriva curbelor de sacrificiu, mizeriei, înrăutățirii condițiilor de trai ale clasei muncitoare, împotriva înfeudării tot mai mari a țării puterilor imperialiste, pentru a bara drumul fascismului și al războiului antisovietic. **PRIN ÎNALTUL LOR NIVEL DE ORGANIZARE, PRIN AMPLOAREA ȘI SPIRITUL LOR REVOLUȚIONAR, ACESTE LUPTE AU MARCAT UN MOMENT DE COTITURĂ ÎN DEZVOLTAREA PARTIDULUI ȘI A ÎNTREGII MIȘCĂRI MUNCITOREȘTI** *(Aplauze puternice).*

Cu toate că luptele din ianuarie-februarie 1933 au fost înăbușite în sînge, ele au frînat ofensiva capitalistă împotriva condițiilor de muncă și de viață ale oamenilor muncii, au dat o lovitură puternică politicii de fascizare a țării, au contribuit la creșterea conștiinței politice și la îmbogățirea experienței de luptă a proletariatului. Au crescut influența și autoritatea partidului, numeroși muncitori din marea industrie care au stat în fruntea acestor eroice acțiuni au intrat în rîndurile lui, îmbunătățindu-i compoziția socială și întărindu-i legăturile cu clasa muncitoare.

Fiind prima mare ridicare a proletariatului împotriva fascismului pe plan internațional după instaurarea hitlerismului în Germania, luptele muncitorești din ianuarie-februarie 1933 au dus la creșterea prestigiului internațional al clasei noastre muncitoare. *(Aplauze).*

Călăuzit de îndrumările prețioase ale Congresului al VII-lea al Internaționalei Comuniste, partidul și-a intensificat activitatea pentru făurirea unității de acțiune a clasei muncitoare și strîngerea în jurul proletariatului a tuturor păturilor și categoriilor sociale interesate în propășirea democratică a țării, apărarea păcii și a independenței naționale, în vederea închegării unui larg front popular antifascist. Au fost create numeroase organizații de masă legale ca Liga Muncii, Comitetul Național Antifascist, Asociația „Amicii U.R.S.S.", Blocul Democratic, Frontul Studențesc Democratic etc.; alături de ziarele și revistele ilegale, a fost editat un mare număr de publicații legale, cu caracter democratic, progresist. Toate acestea ilustrează amploarea pe care a căpătat-o activitatea partidului în această perioadă, marea bogăție a metodelor pe care le-a folosit, priceperea cu care a știut să îmbine formele muncii ilegale cu cele legale și semilegale.

În ciuda obstrucțiilor și sabotajului partidelor burghezo-moșierești și conducătorilor oportuniști ai Partidului Social-Democrat, partidul a izbutit să ralieze un șir de organizații democratice — Blocul Democratic, Frontul Plugarilor, Madosz-ul, unele organizații locale ale partidului social-democrat — într-un front comun de luptă, care a obținut succese importante în alegerile parlamentare parțiale și comunale din 1936 și 1937. Roadele activității partidului s-au văzut totodată în numeroasele acțiuni greviste desfășurate pe baza frontului unic, în acțiunile publice de masă cu caracter antifascist și antirăzboinic, între care puternicele demonstrații care au avut loc la 1 mai 1939 în aproape toate centrele mari din țară, și în primul rînd în București, împotriva dictaturii regale.

Frînarea pentru un timp a procesului de fascizare a țării s-a datorat luptei pline de abnegație dusă, sub conducerea partidului, de clasa muncitoare și de forțele progresiste grupate în jurul ei.

ÎN ANII ÎNTUNECAȚI AI DICTATURII FASCISTE, CÎND CLASELE EXPLOATATOARE AU ÎMPINS ȚARA ÎN PRĂPASTIA RĂZBOIULUI CRIMINAL ANTISOVIETIC ALĂTURI DE GERMANIA HITLERISTĂ, PARTIDUL COMUNIST A FOST SINGURA FORȚĂ POLITICĂ CARE S-A RIDICAT ÎN APĂRAREA INTERESELOR NAȚIONALE, PENTRU IEȘIREA ROMÎNIEI DIN ACEST RĂZBOI ȘI ÎNTOARCEREA ARMELOR ÎMPOTRIVA GERMANIEI HITLERISTE. *(Aplauze îndelungate).*

Se cunoaște în ce condiții grele s-a desfășurat activitatea partidului. O mare parte a activiștilor se aflau în închisori și lagăre; în conducerea partidului se strecurase o clică de trădători, care desfășurau o activitate criminală de descompunere și lichidare a organizațiilor de partid, dădeau pe mîna siguranței cadre de partid devotate, încercau prin toate mijloacele să împiedice desfășurarea luptei împotriva războiului hitlerist.

Înfruntînd teroarea sălbatică, comuniștii devotați cauzei partidului și însuflețiți de patriotism fierbinte, au dus o luptă neînfricată pentru mobilizarea maselor împotriva dictaturii și a ocupanților hitleriști, au organizat numeroase acțiuni de sabotare a mașinii de război fasciste. Ei erau hotărîți să nu-și cruțe forțele, să-și dea în caz de nevoie și viața pentru libertatea și viitorul fericit al poporului. Procesele, care s-au ținut lanț în fața Consiliilor de Război, condamnările la moarte și execuțiile sînt mărturii ale luptei lor eroice.

Comuniștii romîni aveau o încredere neclintită în victoria Armatei Sovietice, fiind pe deplin convinși că se apropia ziua cînd forța monstruoasă a hitlerismului, care amenința civilizația și progresul întregii omeniri va fi sfărîmată pentru totdeauna.

Loviturile zdrobitoare date armatelor fasciste în anii 1942-43 de Armata Sovietică au provocat o profundă criză politică și militară a dictaturii fasciste antonesciene, au ascuțit contradicțiile interne ale regimului burghezo-moșieresc și au dat un puternic impuls luptei antifasciste, stării de spirit antihitleriste din rîndurile maselor. Comuniștii au dus o muncă perseverentă pentru a strînge laolaltă toate forțele patriotice într-un front comun de luptă, pe baza unei platforme largi, în vederea răsturnării dictaturii militaro-fasciste și eliberării țării.

Supunînd unei multilaterale analize situația internă și internațională pe plan politic și militar, cadrele de bază ale partidului au trecut încă în luna august a anului 1943 la elaborarea planului de organizare a insurecției armate. Înfăptuirea acestui plan a început prin înlăturarea din conducerea partidului a elementelor trădătoare și capitulante, ceea ce a făcut posibilă mobilizarea tuturor forțelor partidului pentru lărgirea frontului antihitlerist și pregătirea răsturnării guvernului antonescian. *(Aplauze).*

Partidul a trecut la organizarea și înarmarea în Capitală, Oltenia, Dobrogea, Moldova, Banat și Țara Bîrsei a formațiunilor de luptă patriotice, alcătuite din muncitori comuniști, uteciști și fără de partid, patrioți hotărîți să lupte cu arma în mînă pentru doborîrea dictaturii militaro-fasciste și alungarea hoardelor hitleriste.

Pentru concentrarea forțelor patriotice a avut o deosebită însemnătate faptul că Partidul Comunist din Romînia, datorită muncii sale perseverente pentru unitatea de acțiune cu Partidul Social-Democrat, a reușit să înfăptuiască, la 1 mai 1944, Frontul Unic Muncitoresc.

În ce privește așa-numitele partide „istorice" ale burgheziei și moșierimii — Partidul național-țărănesc și Partidul național-liberal — se știe că acestea se autodizolvaseră încă din timpul dictaturii regale a lui Carol al II-lea. În întreaga perioadă a dictaturii militaro-fasciste, ele au rămas „partide" fără organizații și fără membri, fără măcar să încerce organizarea unor acțiuni politice de masă și fără ca un singur fruntaș al lor să se fi expus unei condamnări pentru activitate antihitleristă. Hotărîrea de „autodizolvare" conducătorii național-țărăniști și liberali au respectat-o și în tot timpul criminalului război antisovietic. Singura activitate a partidelor „istorice" ai căror conducători se pătaseră prin sprijinul acordat împingerii Romîniei în războiul hitlerist a constat în această perioadă în acțiuni de culise sterile și în pertractări cu Antonescu pînă în preziua răsturnării lui.

Atît conducătorii partidelor burgheze, cît și cercurile palatului în frunte cu regele au manevrat vreme îndelungată în vederea înfăptuirii așa-numitei „variante balcanice" a lui Churchill, de ocupare a Romîniei și altor țări din Balcani de către trupele anglo-americane. De această „variantă", forțele politice reacționare legau speranțele lor de **a stăvili lupta maselor populare, de a salva orînduirea capitalisto-moșierească.**

După ani de zile de respingere a propunerilor partidului nostru cu privire la acțiuni comune împotriva dictaturii militaro-fasciste, abia cînd Armata Sovietică în ofensiva ei eliberatoare pășise pe pămîntul Romîniei, cînd masele erau cuprinse de profunde frămîntări, iar în armată creștea puternic starea de spirit antihitleristă, conducătorii Partidului național-țărănesc și Partidului național-liberal, temîndu-se să rămînă în afara evenimentelor și în izolare totală, au acceptat crearea, împreună cu Partidul Comunist din Romînia și Partidul Social-Democrat, a Blocului Național Democrat pe baza unei platforme largi elaborate de partidul nostru.

Acțiunea partidului a cuprins, de asemenea, un număr de generali și ofițeri patrioți care, în fața dezastrului iminent, au ajuns la concluzia că răsturnarea dictaturii fasciste era singura cale de salvare a țării de la catastrofă.

Situația militară tot mai proastă, creșterea revoltei poporului împotriva războiului antisovietic au dus la adîncirea contradicțiilor dintre Antonescu și cercurile palatului, care vedeau în participarea regelui la înlăturarea lui Antonescu și la trecerea Romîniei de partea coaliției antihitleriste singura speranță de a scăpa de răspunderile grele ce apăsau pe umerii regelui și ai sfetnicilor săi pentru tîrîrea Romîniei în războiul împotriva U.R.S.S.

În aceste condiții regele și cercurile palatului au fost nevoite să accepte planul de acțiune stabilit de Partidul Comunist, singura forță politică reală care acționa în vederea răsturnării guvernului antonescian și ieșirii Romîniei din războiul hitlerist.

Însuși faptul acesta constituie recunoașterea rolului hotărîtor jucat de partid în acest moment crucial pentru destinele țării.

La 23 August 1944, în conformitate cu planul insurecției, guvernul Antonescu a fost arestat, unități ale armatei împreună cu formațiuni de luptă patriotice din Capitală și din alte centre ale țării au ocupat principalele instituții publice, au atacat și dezarmat unitățile hitleriste. Armata romînă a întors armele împotriva Germaniei fasciste și, însuflețită de scopurile nobile ale războiului antihitlerist și de dragoste de patrie, a luptat eroic, alături de glorioasa Armată Sovietică eliberatoare, pînă la victoria deplină asupra Germaniei hitleriste. *(Aplauze vii, prelungite).*

În focul războiului dus împotriva fascismului s-a făurit frăția de arme romîno-sovietică, s-au întărit prietenia frățească a poporului nostru față de țara socialismului victorios, Uniunea Sovietică, recunoștința fierbinte față de Armata Sovietică eliberatoare, ai cărei ostași și-au dat sîngele pentru libertatea țării noastre. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

INSURECȚIA ARMATĂ VICTORIOASĂ DIN AUGUST 1944 A DESCHIS O ERĂ NOUĂ ÎN ISTORIA POPORULUI ROMÎN, A ÎNSEMNAT ÎNCEPUTUL REVOLUȚIEI POPULARE, CARE A SCHIMBAT DIN TEMELII VIAȚA ȚĂRII.

În fruntea revoluției populare victorioase

Tovarăși,

După 20 de ani de ilegalitate, partidul nostru a trecut la reorganizarea și întărirea rîndurilor sale potrivit noilor împrejurări. Zeci de mii de muncitori și alți oameni ai muncii au intrat în partid. Mișcarea sindicală, reorganizată pe baza frontului unic, a cuprins în scurtă vreme marea majoritate a muncitorilor și funcționarilor; s-a reorganizat și și-a lărgit rîndurile Uniunea Tineretului Comunist.

Puternica influență și autoritate dobîndite de partid în mase, marea sa forță mobilizatoare s-au vădit cu putere în perioada luptei pentru înfăptuirea reformelor democratice pe baza platformei elaborate de partid, pentru defascizarea aparatului de stat, zădărnicirea uneltirilor reacțiunii care sabota participarea Romîniei la războiul antihitlerist și adîncea haosul economic, pentru instaurarea unui guvern democratic. La chemarea partidului, masele populare, sub conducerea comuniștilor, luau cu asalt primăriile și prefecturile, instalînd în fruntea acestora pe proprii lor reprezentanți; țărănimea, cu sprijinul direct al clasei muncitoare punea stăpînire pe pămînturile moșierești.

Valul luptei populare a înlăturat succesiv de la cîrma țării cele 3 guverne cu majoritate reacționară, hotărînd soarta bătăliei pentru putere. Instaurarea la 6 martie 1945 a guvernului democratic, condus de dr. Petru Groza, a deschis drum liber unor profunde transformări revoluționare în viața economică și social-politică a Romîniei. *(Aplauze).*

Prin înfăptuirea și legiferarea reformei agrare a fost rezolvată problema fundamentală a desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice și s-a închegat alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Pe baza programului elaborat de Conferința Națională a P.C.R. din octombrie 1945, s-a trecut la refacerea economiei naționale, s-au înfăptuit importante reforme cu caracter anticapitalist, a fost democratizat aparatul de stat. Forțele democratice, conduse de partid, au înfrînt încercările reacțiunii de a restaura vechile stări de lucruri și au pus capăt pentru vecie dependenței țării de puterile imperialiste. Discreditate în fața poporului, lipsite de bază în mase, partidele politice reacționare au suferit o zdrobitoare înfrîngere în alegerile din 1946 și au dispărut curînd de pe arena politică a țării.

La sfîrșitul anului 1947 a fost înlăturată monarhia. Romînia proclamîndu-se Republică Populară. *(Aplauze însuflețite).* **Aceasta a marcat momentul istoric al încheierii primei etape a revoluției democrat-populare și al trecerii la înfăptuirea sarcinilor mărețe ale revoluției socialiste.**

Pentru rezolvarea acestora era necesară realizarea unității depline politice și organizatorice a clasei muncitoare. **Unificarea Partidului Comunist și a Partidului Social-Democrat, pe baza ideologiei marxist-leniniste, și crearea Partidului Muncitoresc Romîn a însemnat victoria deplină și definitivă a leninismului în mișcarea muncitorească din Romînia.** *(Aplauze îndelungate).*

Partidul nostru a manifestat o neslăbită atenție pentru întărirea continuă a rîndurilor sale, a unității sale și disciplinei de partid, pentru justa reglementare a compoziției sale sociale, pentru îmbunătățirea activității organizatorice, ideologice și politice de masă a organelor și organizațiilor de partid.

Din numărul total de 868.759 membri și candidați de partid la 31 martie 1961 — numărul muncitorilor reprezintă 51,09 la sută, față de 42,61 la sută cît reprezenta la sfîrșitul anului 1955, în timpul Congresului al II-lea. Dacă adăugăm și pe membrii și candidații de partid proveniți din rîndurile muncitorilor și care dețin funcții în aparatul de stat și în economie, rezultă că procentul total al muncitorilor în partid este de 54,85 la sută. În același timp au fost primiți în partid numeroși țărani muncitori, intelectuali și alți oameni ai muncii, devotați cauzei socialismului. **PARTIDUL ÎNTRUCHIPEAZĂ TOT CE E MAI BUN ÎN POPORUL NOSTRU; EL ESTE INIMA FIERBINTE ȘI CONȘTIINȚA POPORULUI, ÎNȚELEPCIUNEA ȘI VOINȚA SA COLECTIVĂ.** *(Aplauze entuziaste, îndelung repetate. Urale).*

Intransigent față de orice manifestări străine, față de orice devieri de la linia partidului, față de elementele cu stări de spirit anarhice, mic-burgheze, față de influențele dușmănoase, partidul și-a întărit continuu unitatea și coeziunea, curățindu-și rîndurile de elementele fracționiste, antipartinice.

Partidul desfășoară o muncă intensă de călire ideologică a membrilor de partid, de înarmare a lor cu învățătura marxist-leninistă și cu cunoașterea tezelor fundamentale ale politicii partidului, de educare a membrilor de partid în spiritul combativității față de orice denaturare sau deformare a teoriei marxist-leniniste, față de manifestările de oportunism, șovinism, naționalism, ca și față de orice alte influențe ale ideologiei burgheze. Datorită activității educative largi și multilaterale desfășurate de partid, a crescut nivelul politic și ideologic al membrilor săi, capacitatea lor de a rezolva sarcinile ce le revin în diferite sectoare ale construcției socialiste.

Așa cum a subliniat Congresul al III-lea, **PARTIDUL NOSTRU, LEGAT PRIN MII DE FIRE DE MASELE CELE MAI LARGI ALE POPORULUI, ESTE ASTĂZI MAI OMOGEN ȘI MAI UNIT ÎN JURUL COMITETULUI SĂU CENTRAL, CUM N-A FOST NICIODATĂ ÎN DECURSUL CELOR PATRU DECENII DE EXISTENȚĂ.** *(Aplauze furtunoase, ovații).*

Sub conducerea partidului, spre noi și mărețe victorii în construcția socialistă

Tovarăși,

Odată cu trecerea la făurirea societății socialiste, creșterea puternică a forțelor de producție, dezvoltarea și consolidarea relațiilor de producție socialiste au devenit sarcina centrală a partidului.

În elaborarea politicii sale economice, partidul s-a condus și se conduce după indicația lui Lenin că **„interesul principal și fundamental al proletariatului după ce a cucerit puterea de stat este de a mări cantitatea de produse, de a spori în proporții uriașe forțele de producție ale societății".**

Crearea bazei tehnice-materiale a socialismului constituie temelia marilor prefaceri săvîrșite în toate domeniile vieții sociale de către oamenii muncii eliberați de exploatare.

În centrul activității partidului stă industrializarea socialistă — dezvoltarea cu precădere a industriei grele cu pivotul ei, industria construcțiilor de mașini, capabilă să asigure înzestrarea cu mașini și utilaje a tuturor ramurilor industriei, agriculturii, transporturilor.

Primatul producției mijloacelor de producție creează condițiile pentru dezvoltarea și perfecționarea neîncetată a producției socialiste pe baza tehnicii celei mai înalte, pentru creșterea rapidă și neîntreruptă a productivității muncii sociale, — în ultimă instanță, chezășia victoriei noii orînduiri, — pentru asigurarea unui belșug de bunuri materiale și spirituale, în scopul satisfacerii tot mai depline a cerințelor crescînde ale oamenilor muncii.

Încă în octombrie 1945, în Raportul prezentat la Conferința Națională a Partidului Comunist Romîn se sublinia că progresul țării noastre este în directă și nemijlocită legătură cu progresul industrializării, cu creșterea în ritm rapid a industriei grele — baza dezvoltării întregii economii.

Realizarea programului de transformare a Romîniei într-o țară cu o industrie dezvoltată a devenit posibilă după naționalizarea principalelor mijloace de producție din industrie și trecerea la economia planificată.

Înfrîngînd prin muncă devotată și eforturi perseverente greutățile inerente începutului, clasa muncitoare, oamenii muncii conduși de partid au ridicat în întreaga țară sute de noi întreprinderi înzestrate cu tehnica modernă, au imprimat un ritm înalt dezvoltării industriei și celorlalte ramuri ale economiei. Numai în ultimii zece ani, industria și-a sporit producția de 3,5 ori, devenind factorul hotărîtor al avîntului întregii economii, dînd împreună cu construcțiile și transporturile 57 la sută din venitul național.

Caracteristic dezvoltării industriei în anii de democrație populară este ritmul rapid de creștere a producției. În timp ce în Romînia burghezo-moșierească creșterea medie anuală a producției industriale în perioada 1929—1938 a fost de circa 4 la sută, în perioada 1951—1960 această creștere a fost de 13 la sută. În 1960, în mai puțin de 11 săptămîni, a fost realizată o producție egală cu întreaga producție a anului 1938. *(Aplauze).*

Schimbări esențiale au intervenit în structura producției industriale; industria producătoare de mijloace de producție dă astăzi peste 60 la sută din întreaga producție industrială a țării.

Producția industriei constructoare de mașini a crescut în ultimii 10 ani de 7 ori. A apărut și s-a dezvoltat producția în serie de utilaj petrolier, mașini-unelte, pentru prelucrarea metalelor, motoare cu combustie internă, mașini electrotehnice, producția de tractoare și mașini agricole, autocamioane, locomotive Diesel electrice și altele. Ca urmare a îndeplinirii și depășirii planului de 10 ani de electrificare a țării, producția de energie electrică și termică a crescut de 4,2 ori: consumul de energie electrică pe fiecare muncitor industrial a sporit de la 2.323 kWh în 1950 la 4.924 kWh în 1960.

Înzestrarea industriei cu mașini moderne, extinderea mecanizării și automatizării proceselor de producție, ridicarea calificării muncitorilor, au contribuit ca productivitatea muncii în industrie să crească de 2,2 ori în ultimii 10 ani.

Prin aplicarea perseverentă a politicii de repartiție rațională a forțelor de producție pe teritoriul țării, în regiuni în trecut rămase în urmă din punct de vedere economic — Moldova, Dobrogea, Oltenia, Regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, — s-au construit și se construiesc puternice complexe industriale care schimbă harta economică a țării.

Avem acum condiții deosebit de prielnice pentru a merge mai departe. Planul de șase ani elaborat de Congresul al III-lea al partidului reprezintă un măreț program de luptă și de muncă al partidului, al întregului popor, pentru creșterea continuă a forțelor de producție și încheierea procesului de făurire a relațiilor de producție socialiste în întreaga economie, pentru desăvîrșirea construcției socialiste. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Acest program prevede continuarea în ritm susținut a industrializării țării. Producția globală industrială va crește de 2,1 ori, cu un ritm mediu anual de circa 13 la sută, față de aproximativ 10 la sută în cei șase ani anteriori. În 1960, primul an al planului șesenal, producția industrială a sporit față de anul precedent cu aproape 17 la sută, realizîndu-se o creștere superioară celei prevăzute inițial; în primul trimestru al acestui an volumul producției industriale față de perioada corespunzătoare a anului 1960 a crescut cu 18 la sută, depășindu-se cu 4 la sută producția planificată. Aceste cifre confirmă una din cele mai importante legi ale economiei socialiste — continuitatea și ritmul înalt al creșterii producției sociale.

În cinstea glorioasei aniversări a partidului, colectivele întreprinderilor și-au luat angajamente să realizeze în acest an economii peste plan care însumează 1 miliard lei și beneficii peste cele planificate de 600 milioane lei.

Numeroasele angajamente, propunerile făcute pentru folosirea unor procedee tehnice superioare menite să ridice calitatea produselor, realizările

(Continuare în pag. III-a)

RAPORTUL PREZENTAT DE TOVARĂȘUL GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

(Urmare din pag. 2-a)

obținute în ultimele luni dovedesc încă o dată spiritul de inițiativă creatoare, entuziasmul cu care oamenii muncii răspund chemărilor partidului, dragostea și atașamentul lor față de Partidul Muncitoresc Romîn. *(Vii aplauze)*.

Oțelarii, constructorii de mașini, minerii, petroliștii, muncitorii din industria bunurilor de consum și din alte ramuri, care și-au luat angajamente însuflețitoare și le înfăptuiesc cu succes, merită stima și mulțumirea fierbinte a întregului popor! *(Aplauze însuflețite)*.

Tovarăși,

Problema cea mai grea și complexă a construcției socialiste — trecerea țărănimii de la gospodăria mică bazată pe proprietatea privată la marea gospodărie cooperatistă-socialistă — se rezolvă cu succes de către partidul nostru; imensa majoritate a țărănimii s-a unit în gospodării colective și întovărășiri agricole. Chiaburimea, ultima clasă exploatatoare, a fost lichidată, punîndu-se astfel capăt și la sate exploatării omului de către om. *(Aplauze puternice)*. **Gospodăriile socialiste cuprindeau la 1 aprilie 1961 circa 85 la sută din suprafața arabilă a țării.**

Se dezvoltă și se întăresc gospodăriile agricole de stat, care reprezintă sectorul fruntaș al agriculturii atît în ce privește folosirea tehnicii, producția realizată, cît și asigurarea fondului central al statului de produse agro-alimentare.

S-a accentuat procesul de transformare a întovărășirilor agricole în gospodării colective. **În prezent, partidul îndreaptă eforturile principale în direcția întăririi economico-organizatorice și dezvoltării multilaterale a gospodăriilor agricole colective. Dezvoltarea proprietății obștești și în primul rînd creșterea efectivelor de animale, perfecționarea organizării producției și a muncii vor asigura ridicarea tuturor gospodăriilor colective la nivelul celor fruntașe.**

Odată cu extinderea sectorului socialist s-a ridicat nivelul tehnic al agriculturii, a crescut producția agricolă, a sporit numărul animalelor proprietate obștească, precum și al animalelor proprietate individuală a țăranilor cooperativizați. În perioada 1956—1960 producția de grîu a depășit producția anilor 1934—1938 cu 26 la sută, iar producția de porumb cu 24 la sută. A sporit, de asemenea, mult producția în 1960 față de 1938: la sfeclă de zahăr — de 4 ori, la floarea-soarelui — de 9 ori, la cartofi — de 2,3 ori, la legume — de 3,8 ori ș.a.

În același timp a crescut efectivul de animale. Cu toate acestea, numărul de animale la 100 de hectare este încă nesatisfăcător în raport cu posibilitățile agriculturii noastre. Avem toate condițiile ca să realizăm sarcinile stabilite prin planul de șase ani cu privire la creșterea efectivului de animale la 100 de hectare și a randamentului acestora, pentru a asigura sporirea într-un ritm mai accentuat a producției de carne, lapte și alte produse.

Ca urmare a creșterii producției și a productivității muncii în agricultură, an de an se realizează în tot mai bune condiții fondul central de produse agroalimentare: cereale, sfeclă de zahăr, floarea soarelui, cartofi, carne, lapte, ș.a., care asigură nevoile crescînde ale populației, aprovizionarea cu materii prime a industriei, creșterea rezervelor de stat și a disponibilului pentru export.

Hotărîtor pentru rezultatele obținute în construcția socialistă la sate a fost și este puternicul sprijin acordat țărănimii de statul democrat-popular prin credite, semințe, material săditor, animale de rasă, îngrășăminte, mijloace mecanizate ale stațiunilor de mașini și tractoare.

Astăzi, pe ogoarele patriei lucrează 44.000 tractoare (fizice), circa 17.000 combine și aproape 34.000 semănători, toate produse de industria noastră socialistă; numărul specialiștilor cu pregătire medie și superioară din agricultură trece de 30.000. Prin cele 244 stațiuni de mașini agricole și tractoare, statul pune la îndemîna gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole, în condiții avantajoase, utilaj agricol modern.

Pînă în 1965, cînd se va încheia procesul de colectivizare în agricultură, oamenii muncii de la sate vor dispune de 100.000 de tractoare, peste 70.000 de semănători, peste 51.000 combine și alte mașini agricole; în 1965 se vor produce peste două milioane tone îngrășăminte minerale; ridicarea puternică a bazei tehnice a agriculturii va ușura considerabil munca țăranilor și va asigura creșterea continuă a producției agricole. *(Aplauze)*.

În întîmpinarea aniversării partidului, numeroase gospodării agricole de stat, stațiuni de mașini și tractoare, gospodării agricole colective și întovărășiri au desfășurat o activitate susținută pentru a asigura în acest an creșterea în continuare a producției agricole.

Prin munca ei rodnică, țărănimea muncitoare își aduce contribuția la făurirea vieții noi, socialiste în patria noastră.

În activitatea plină de entuziasm și abnegație ce se desfășoară în fabrici și uzine, gospodării agricole colective, gospodării agricole de stat, pretutindeni în țară se reflectă rezultatele uriașei activități organizatorice și educative a partidului, dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, patriotismul fierbinte și devotamentul lor față de cauza socialismului. *(Aplauze însuflețite)*.

Tovarăși,

Lenin spunea că: **„Numai socialismul va da posibilitatea de a răspîndi larg și de a subordona cu adevărat producția socială și repartiția produselor potrivit unor considerente științifice, care să arate cum să se facă ca viața tuturor oamenilor muncii să fie cît mai ușoară și să le ofere posibilitatea unui trai înstărit. Numai socialismul poate înfăptui acest lucru. Și noi știm că el trebuie să înfăptuiască acest lucru și în înțelegerea acestui adevăr constă întreaga greutate a marxismului și întreaga sa forță".** Succesele obținute în creșterea producției și ridicarea bunăstării poporului în țara noastră confirmă pe deplin această învățătură leninistă. *(Aplauze puternice)*.

Cei care au cunoscut vremurile întunecate ale trecutului își dau și mai bine seama decît generația tînără ce progres impresionant a făcut poporul nostru în anii puterii populare.

În ultimii 10 ani, ca efect al măsurilor de creștere a salariilor și pensiilor, de reducere a prețurilor de vînzare, de introducere a alocației de stat pentru copii, sporirii producției și consumului de alimente, îmbrăcăminte și încălțăminte, creării unor tot mai bune condiții pentru odihna și îngrijirea sănătății, s-a ridicat simțitor nivelul de trai al oamenilor muncii. Salariul real a crescut cu aproape 85 la sută. În întreaga țară construcțiile de locuințe cunosc un puternic avînt.

Se îmbunătățesc continuu condițiile de viață ale țărănimii, crește consumul de produse agricole și industriale, ca urmare a sporirii producției și a veniturilor ei bănești. Țărănimea și-a construit în ultimii zece ani circa 700.000 case noi.

Au fost efectuate numeroase construcții de școli, cămine culturale, cinematografe, dispensare, case de naștere — care întregesc tabloul vieții noi a satelor noastre.

Una din cele mai de seamă cuceriri ale revoluției socialiste constă în aceea că cultura a devenit un bun al maselor populare, a pătruns în viața lor de zi cu zi. Fiecare cetățean al țării are posibilitatea să învețe, să se cultive, să-și dezvolte multilateral aptitudinile, să-și manifeste talentul și capacitatea creatoare.

Prin reorganizarea și lărgirea învățămîntului de toate gradele, prin asigurarea bazei materiale — construirea de noi spații de învățămînt, laboratoare, cămine, cantine, — prin asigurarea școlilor cu personal didactic necesar, prin acordarea de burse, s-au creat mari posibilități ca tineretul să se bucure de binefacerile învățăturii, ca economia și cultura socialistă să dispună de cadre tot mai multe și mai bine pregătite.

Întreaga activitate cultural-educativă, cercetarea științifică, creația literară și artistică sînt orientate în strînsă legătură cu viața, cu cerințele desăvîrșirii construcției socialiste.

Roadele acestei orientări se concretizează în tot mai multe lucrări valoroase, care se bucură de prețuirea oamenilor muncii și care constituie o contribuție importantă la opera de construire a socialismului.

Înfăptuirea politicii partidului, de dezvoltare a economiei naționale, de ridicare a nivelului de trai, material și cultural al oamenilor muncii, este nemijlocit legată de vasta activitate economică, organizatorică și cultural-educativă, desfășurată de statul democrat-popular, de organele sale centrale și locale. Partidul se preocupă cu cea mai mare grijă de întărirea continuă a orînduirii noastre noi, de perfecționarea funcționării organelor de stat și a activității de conducere a economiei, de dezvoltarea democrației socialiste, prin atragerea tot mai largă a oamenilor muncii la conducerea treburilor obștești, sporirea rolului organizațiilor obștești în viața socială.

Pentru obținerea marilor succese în construcția societății socialiste, o imensă însemnătate are faptul că poporul romîn ca și popoarele tuturor celorlalte țări socialiste primește un ajutor frățesc, multilateral din partea Uniunii Sovietice și se bucură de roadele colaborării și specializării producției în cadrul lagărului socialist. *(Aplauze puternice)*. **Partidul nostru, întregul nostru popor nutresc sentimente de profundă recunoștință pentru sprijinul cu adevărat internaționalist pe care-l primesc din partea marelui popor sovietic.** *(Aplauze îndelungate)*.

Relațiile de colaborare și ajutor reciproc statornicite între țările lagărului socialist contribuie la ridicarea tuturor țărilor socialiste către nivelul celor avansate, care și ele se dezvoltă continuu, în așa fel încît toate să intre mai mult sau mai puțin simultan în comunism. Această legitate a sistemului socialist mondial constituie încă o expresie a superiorității socialismului, o chezășie a victoriei sale în întrecerea economică pașnică cu sistemul capitalist. *(Aplauze)*.

Prefacerile petrecute în structura economică a țării au dus și la schimbări corespunzătoare în structura socială a societății, în raportul dintre clase, în natura claselor sociale.

În procesul făuririi orînduirii socialiste a crescut ponderea clasei muncitoare în totalul populației, s-a întărit rolul ei conducător în stat. În perioada 1950 — 1960 numărul total al muncitorilor a crescut cu 86 la sută.

Socialismul transformă țărănimea într-o clasă nouă — țărănimea colectivistă — care-și organizează viața pe baza proprietății obștești asupra mijloacelor de producție, a muncii în comun și a repartiției după cantitatea și calitatea muncii depuse.

În procesul construcției socialiste, pe lîngă vechea intelectualitate, care în covîrșitoarea ei majoritate participă activ la dezvoltarea economică și culturală a țării, s-au format noi generații de intelectuali, trup din trupul poporului muncitor, toate laolaltă constituind detașamentul unic al intelectualității noastre.

Pe temelia trainică a acestei structuri noi a societății a apărut și se consolidează unitatea politică, morală și ideologică a întregului popor în jurul partidului, se întărește prietenia frățească a oamenilor muncii fără deosebire de naționalitate. *(Aplauze puternice)*.

Clasa muncitoare, țărănimea și intelectualitatea, unite prin interesele lor economice și politice, prin scopul lor comun, muncesc cu entuziasm și hotărîre pentru desăvîrșirea construcției socialismului, pentru înflorirea patriei și bunăstarea poporului muncitor.

Pentru triumful cauzei păcii și socialismului în lumea întreagă

Tovarăși,

Sărbătorim aniversarea a 40 de ani de la înființarea partidului în condiții internaționale caracterizate printr-un uriaș avînt al luptei popoarelor pentru pace, democrație și socialism. Pentru comuniști este un izvor de încredere și mîndrie faptul că învățătura care-i călăuzește se dovedește singura justă, singura capabilă să descifreze, din complexitatea evenimentelor sociale, direcția dezvoltării istorice, să dea o orientare clară luptei clasei muncitoare. Steagul marxism-leninismului unește astăzi o treime din populația planetei, este stindardul aspirațiilor fundamentale ale sutelor de milioane de oameni ai muncii din lumea întreagă. *(Aplauze prelungite)*.

Lumea socialismului a intrat într-o nouă etapă a dezvoltării sale, caracterizată prin înfăptuirea cu succes de către Uniunea Sovietică a sarcinilor construcției desfășurate a comunismului, trecerea unui șir de țări socialiste în etapa desăvîrșirii socialismului. În epoca noastră lagărul socialist exercită înrîurirea determinantă asupra dezvoltării istorice — ceea ce creează posibilitatea ca problemele fundamentale ale omenirii să fie rezolvate într-un fel nou, potrivit intereselor popoarelor. *(Aplauze)*

Măreția ideilor comunismului, umanismul lor profund apar tot mai clar omenirii prin succesele epocale obținute de poporul sovietic în realizarea planului septenal, se întruchipează în dezvoltarea vertiginoasă, neîntreruptă a forțelor de producție, în avîntul fără precedent al științei și tehnicii, în ridicarea considerabilă a bunăstării materiale și nivelului de cultură al oamenilor sovietici. Deschiderea drumului spre adîncurile spațiului cosmic a stîrnit admirația tuturor popoarelor care au văzut în această victorie a geniului uman o expresie a strălucitelor realizări ale poporului sovietic în construcția desfășurată a comunismului. *(Vii aplauze)*

Importante rezultate în opera de construcție a vieții noi obțin toate țările familiei frățești a lagărului socialist; se realizează mari progrese în toate domeniile, are loc un avînt general al economiei, înflorește cultura, crește nivelul de trai al poporului. Se perfecționează permanent diviziunea internațională a muncii, întemeiată pe principiile internaționalismului socialist, pe îmbinarea armonioasă a intereselor fiecărei țări socialiste în parte și ale sistemului socialist în ansamblu.

Superioritatea socialismului în întrecerea economică cu capitalismul își găsește expresie în ritmul înalt de dezvoltare a forțelor de producție, caracteristic lagărului socialist în ansamblul său. In perioada 1951—1960, ritmul mediu de creștere a producției industriale a fost în țările lagărului socialist de 13,6 la sută față de 4,9 la sută în țările capitaliste, adică de aproape trei ori mai mare.

Acest decalaj devine și mai accentuat în anii din urmă; astfel, pentru perioada 1957—1960 ritmul mediu anual de creștere a producției industriale în țările socialiste a fost de 13,9 la sută față de numai 3,7 la sută în țările capitaliste. In acest răstimp volumul producției industriale a crescut în țările socialiste cu 68 la sută față de numai 15 la sută în țările capitaliste.

Ca rezultat al acestui ritm rapid, țările socialiste, deși cuprind o treime a populației globului și au pornit aproape toate de la un nivel redus de dezvoltare industrială au ajuns în decursul unui singur deceniu (1950—1959) să-și sporească ponderea în producția mondială — la cărbune de la 28,2 la 49,8 la sută, la petrol de la 8,4 la 15 la sută, la oțel de la 19,2 la 30,9 la sută, la fontă de la 18,5 la 35,5 la sută.

Este de subliniat faptul că economia se dezvoltă într-un ritm înalt, atît în fiecare țară socialistă, cît și pe ansamblul lagărului socialist, în timp ce în sistemul capitalist, în cadrul ritmului general scăzut de dezvoltare economică, se manifestă stagnarea și scăderea producției în numeroase state dezvoltate și menținerea în stare de înapoiere, de către statele imperialiste, a unor țări slab dezvoltate și dependente.

In contrast cu dezvoltarea continuu ascendentă a țărilor socialiste, se accentuează declinul sistemului capitalist, fenomenele de putrefacție, parazitism și instabilitate ale economiei capitaliste.

In ultimii ani, ca urmare a îngustării accentuate a pieții interne și mondiale capitaliste se manifestă din ce în ce mai acut nefolosirea cronică a capacităților de producție îndeosebi în industria oțelului, a cărbunelui, în industria de automobile, textilă și altele — ceea ce agravează tot mai mult situația economică a țărilor sistemului mondial capitalist cu toate consecințele sociale și politice legate de accentuarea fenomenelor crizei generale.

Zilele acestea, dl. Kennedy, președintele Statelor Unite ale Americii, cea mai puternică țară capitalistă, arăta: — citez — „este o ironie tragică a epocii noastre că în momentul în care forța economiei noastre a devenit cheia lumii libere — așa denumește el capitalismul — suferim de pe urma unui șomaj larg răspîndit. Avem sectoare importante de depresiune economică, instalații industriale care funcționează într-un ritm încetinit, iar ritmul nostru de dezvoltare este inferior ritmului majorității celorlalte țări industriale". Acesta și este adevărul: în țările capitaliste se vădesc simptomele unei noi depresiuni, iau proporții fără precedent șomajul, inflația, dezechilibrul bugetar, se agravează caracterul anarhic al producției. Iată de ce burghezia monopolistă privește cu o mare îngrijorare avîntul neîntrerupt al economiei țărilor socialiste.

Evoluția evenimentelor confirmă intrarea capitalismului într-o nouă etapă a crizei sale generale caracterizată prin creșterea impetuoasă a forței sistemului mondial socialist, îngustarea considerabilă a sferei de dominație a imperialismului, destrămarea sistemului colonial, agravarea continuă a tuturor contradicțiilor capitalismului.

Se ascut contradicțiile dintre marile monopoluri și masele largi populare, contradicțiile în cadrul burgheziei precum și între monopolurile internaționale și între puterile imperialiste.

Tot mai hotărît se ridică la luptă pentru interesele lor vitale masele muncitoare în frunte cu proletariatul. În țările capitaliste luptele și acțiunile revendicative ale oamenilor muncii se țin lanț, participanții la greve se numără, ca niciodată, cu milioanele, ramuri întregi de activitate economică sînt paralizate pe lungi intervale de timp. În Italia au luat parte în anul trecut la greve mai bine de 5.000.000 de oameni ai muncii, în cadrul „ofensivei de primăvară" au declarat grevă 4.000.000 de muncitori japonezi. Belgia, prezentată pînă deunăzi ca prototipul „statului bunăstării generale" și al „păcii sociale", a fost zguduită de uriașa grevă a celor peste 1.000.000 de muncitori. In Statele Unite ale Americii au avut loc anul trecut 3.300 greve, în Anglia numărul grevelor s-a ridicat la peste 2.400; față de 1958 numărul participanților la luptele greviste a crescut în 1960 de peste 2,5 ori ajungînd la 53.000.000, o uriașă armată a muncii care s-a ridicat împotriva capitalului.

Crește lupta maselor largi populare pentru obiective cu caracter politic. În legătură cu puciul militar din Algeria, clasa muncitoare, oamenii muncii din Franța s-au ridicat în masă și prin acțiuni hotărîte, culminînd cu uriașa grevă a celor 12 milioane de oameni, și-au afirmat voința de luptă împotriva pericolului fascist, pentru apărarea libertăților democratice amenințate de forțele ultrareacționare. Sute de mii de cetățeni din Anglia, Japonia, Italia, participă la marșurile de protest și demonstrațiile împotriva cursei înarmărilor și instalării de baze atomice; o luptă eroică duce poporul spaniol împotriva dictaturii lui Franco; se intensifică acțiunile curajoase ale patrioților portughezi, ale forțelor antifasciste din R. F. Germană. Niciodată în decursul istoriei lupta maselor populare pentru revendicări economice, pentru pace, democrație și progres social n-a cunoscut o asemenea amploare și intensitate ca în zilele noastre. Tot mai mult se confirmă aprecierile Consfătuirii de la Moscova despre posibilitățile largi de făurire a unității de acțiune a tuturor detașamentelor oamenilor muncii în lupta pentru interesele lor vitale. *(Aplauze)*.

Destrămarea accelerată în ultimii ani a sistemului colonial constituie al doilea fenomen ca importanță istorică după formarea sistemului socialist mondial și a dat o grea lovitură imperialismului. Faptul că sute de milioane de oameni ai muncii au scuturat lanțurile robiei coloniale și iau parte activă la viața politică internațională constituie o mare victorie a tuturor popoarelor, a cauzei progresului în lumea întreagă. *(Vii aplauze)*.

Interesele întăririi păcii impun abolirea neîntîrziată a ultimelor rămășițe ale colonialismului. Creează grave primejdii pentru liniștea și securitatea internațională comploturile și acțiunile agresive prin care marile monopoluri se străduiesc să-și mențină vechile poziții și privilegii și să prelungească viața rînduielilor colonialiste. Tocmai concernele capitaliste care controlează întreaga producție minieră din Congo au regizat intervenția imperialistă împotriva tinerei republici africane, au patronat asasinarea mișelească a lui Patrice Lumumba și înscăunarea marionetelor docile ale colonialiștilor în locul guvernului legal. Grupările monopoliste interesate în exploatările miniere și petroliere din Sahara stau în calea înfăptuirii dreptului poporului algerian de a-și hotărî singur soarta sa.

În ciuda tuturor uneltirilor imperialiste, lichidarea completă și definitivă a regimului colonial sub toate formele și manifestările sale constituie o necesitate obiectivă și este istoricește inevitabilă. *(Aplauze puternice)*.

Tovarăși,

Problema fundamentală a zilelor noastre este apărarea păcii. În condițiile actuale cînd, datorită dezvoltării fără precedent a științei și tehnicii militare, un nou război mondial ar aduce omenirii distrugeri și pierderi incalculabile, comuniștii din lumea întreagă consideră ca îndatorirea lor supremă lupta pentru apărarea păcii, pentru înfăptuirea dezarmării, micșorarea încordării și dezvoltarea colaborării internaționale pe baza principiilor coexistenței pașnice.

Natura agresivă a imperialismului este neschimbată; s-a schimbat însă radical lumea în cadrul căreia acționează imperialismul, s-a schimbat raportul de forțe pe arena mondială. Niciodată în decursul istoriei nu s-au ridicat împotriva cercurilor agresive asemenea forțe uriașe cum sînt lagărul socialist strîns unit, cu imensa lui forță politică, economică, tehnico-științifică și de apărare, numeroase state nesocialiste iubitoare de pace, clasa muncitoare internațională, mișcarea de eliberare națională, mișcarea mondială a luptătorilor pentru pace.

Politica Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste de apărare neobosită a păcii, de rezolvare pașnică, prin tratative, a problemelor litigioase răspunde intereselor vitale ale omenirii care dorește fierbinte pacea. Iată în ce-și găsește izvorul aprobarea călduroasă și sprijinul larg de care se bucură în rîndurile popoarelor lumii inițiativele politicii externe a statelor socialiste. *(Aplauze)*.

Sînt cunoscute criticile adresate de dl. Kennedy, înaintea alegerilor prezidențiale din S.U.A., vechii administrații a cărei politică a dus la o scădere fără precedent a prestigiului internațional al Statelor Unite ale Americii. În timpul campaniei electorale cît și în primele luări de poziție după alegeri el a declarat că va continua politica realistă a lui Franklin Roosevelt, că va milita pentru „o pace trainică în lume, care să nu se clatine în pragul războiului", că „va porni din nou în căutarea păcii" și va „netezi terenul tratativelor", că dorește să se făurească „nu un echilibru al forțelor, ci o lume nouă a legalității, în care cei tari să fie drepți, cei slabi să fie în siguranță, iar pacea să fie apărată pe veci". *(Animație în sală)*.

Potrivit acestor declarații, s-ar fi putut aștepta ca instalarea sa la Casa Albă să ducă la o primenire a atmosferei internaționale de miasmele „războiului rece". Dar acum pînă și oameni politici, comentatori de presă, personalități din cele mai diferite din Occident își exprimă fățiș dezamăgirea față de politica noii administrații.

Intervenția armată împotriva Cubei a provocat nu numai în America Latină, ci și în numeroase alte țări ale lumii, un val de indignare și mînie împotriva Statelor Unite, ca mare putere care a patronat și organizat atacarea micului popor cuban ce-și apără dreptul de a dispune singur de propria sa soartă.

Atitudinea fermă a Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste, solidaritatea manifestată de toate popoarele iubitoare de libertate au constituit un sprijin moral și politic în lupta eroicului popor cuban care s-a ridicat ca unul și a respins vitejește pe agresori. *(Vii aplauze)*.

Este îngrijorător că și după înfrîngerea agresiunii împotriva Cubei personalități oficiale din S.U.A. proferează fățiș noi amenințări împotriva poporului cuban.

Nu dorim să dăm lecții nimănui, dar trebuie să subliniem că cei care refuză să țină seama de realități, care ignorează dreptul popoarelor de a dispune singure de soarta lor și intervin în treburile interne ale acestora vor avea de înregistrat noi eșecuri și mai grave.

Împreună cu toate țările socialiste, cu toate popoarele iubitoare de libertate, cu întreaga omenire progresistă, sîntem din toată inima alături de lupta eroică a poporului Cubei pentru apărarea cuceririlor sale revoluționare, pentru dreptul sacru de a fi stăpîn al destinelor sale. *(Aplauze prelungite, furtunoase)*.

Viața dovedește că teza cu privire la posibilitatea zădărnicirii aventurilor agresive ale imperialiștilor nu este o formulă abstractă, ci concluzia analizei științifice a realităților esențiale ale lumii contemporane, în primul rînd a noului raport de forțe. Pe măsură ce devine și mai puternic frontul păcii în frunte cu uriașul lagăr al statelor socialiste strîns unite, cresc posibilitățile de înfrînare a agresorilor imperialiști, de preîntîmpinare a unui nou război mondial.

Conștiente de primejdiile pe care le implică pentru pace aventurile agresive ale cercurilor imperialiste, țările socialiste urmăresc cu vigilență desfășurarea vieții internaționale, depun eforturi neobosite pentru soluționarea pașnică a problemelor litigioase, pentru destindere internațională, luînd totodată măsurile necesare pentru asigurarea securității popoarelor lor și pentru întărirea păcii în lume.

Muncind pentru întărirea patriei socialiste, pentru dezvoltarea economică și consolidarea continuă a orînduirii democrat-populare, sudînd tot mai mult unitatea moral-politică în jurul partidului, poporul nostru răspunde în același timp îndatoririi sale internaționaliste de a contribui la creșterea forțelor lagărului socialist — principalul reazem al păcii în lume. *(Aplauze puternice)*.

Alături de celelalte țări socialiste, Republica Populară Romînă duce o politică de apărare fermă a păcii, de micșorare a încordării internaționale și de promovare a coexistenței pașnice. Purtătorul de drapel și inițiatorul acestei politici, care exprimă interesele fundamentale ale poporului romîn, antrenat într-o vastă operă constructivă, este partidul nostru — Partidul Muncitoresc Romîn. *(Aplauze entuziaste, îndelung repetate)*.

Republica Populară Romînă, în strînsă unitate cu celelalte țări ale familiei frățești a lagărului socialist, aduce o contribuție proprie, activă la întărirea forțelor socialismului și păcii. Țara noastră sprijină cu hotărîre propunerile istorice ale Uniunii Sovietice îndreptate spre realizarea dezarmării generale și totale cu asigurarea celui mai strict control internațional, se pronunță cu hotărîre pentru încheierea Tratatului de Pace cu cele două state germane și transformarea Berlinului occidental într-un oraș liber, demilitarizat, susține propunerile și inițiativele altor state iubitoare de pace, îndreptate spre destinderea internațională.

Pe baza principiilor coexistenței pașnice se dezvoltă continuu relațiile politice, economice și culturale ale Romîniei cu țări avînd diferite orînduiri social-politice.

Vom întreprinde și pe viitor acțiuni neobosite pentru a contribui la însănătoșirea climatului internațional, la statornicirea unor relații de bună vecinătate și de colaborare între state.

Romînia își va aduce și pe viitor întregul său aport la întărirea înțelegerii și prieteniei între popoare, la lupta pentru triumful măreței cauze a păcii. *(Vii aplauze)*.

Tovarăși,

De-a lungul întregii sale existențe, partidul nostru a educat pe comuniști, pe oamenii muncii, în spiritul internaționalismului proletar, a cultivat în rîndurile membrilor de partid conștiința faptului că ei sînt totodată militanți ai marii familii a partidelor marxist-leniniste din lumea întreagă, ostași ai armatei comunismului mondial. *(Aplauze puternice)*.

Această mișcare reprezintă cea mai influentă forță politică a timpului nostru, cel mai important factor al progresului social. Cu 41 de ani în urmă, în lume existau doar 6 partide comuniste (în afara Partidului bolșevic). Azi, în 87 de țări de pe toate continentele lumii există partide comuniste și muncitorești; ele reprezintă o mare forță numărînd peste 36 milioane de membri și mobilizînd sute de milioane de oameni ai muncii în lupta pentru pace, democrație și socialism. *(Aplauze îndelungate)*.

Este greu, tovarăși, să exprimi sentimentele de emoție și mîndrie pe care le-am resimțit la Consfătuirea de la Moscova din 1960 a reprezentanților partidelor frățești, cel mai larg și mai reprezentativ for internațional din cîte a cunoscut istoria mișcării muncitorești, imagine vie a uriașei forțe a mișcării comuniste mondiale. *(Vii aplauze)*.

În Consfătuirile partidelor comuniste și muncitorești din 1957 și 1960 și-a găsit expresie activitatea ideologică vastă a mișcării comuniste, care îmbogățește neîncetat tezaurul gîndirii marxist-leniniste și al experienței revoluționare a clasei muncitoare internaționale.

Hotărîrile istorice ale celui de-al XX-lea și XXI-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au constituit un neprețuit ajutor ideologic pentru toate partidele comuniste și muncitorești, au contribuit la dezvoltarea și aplicarea consecventă a principiilor leniniste în viața și activitatea partidelor, în relațiile dintre partidele comuniste și dintre țările socialiste.

Întreaga politică a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Hrușciov reprezintă o strălucită manifestare a marxism-leninismului creator în acțiune, este un exemplu de slujire a intereselor poporului, a intereselor cauzei păcii și socialismului în lumea întreagă. *(Aplauze furtunoase. Urale)*.

Conștient de răspunderea ce-i revine față de soarta propriului popor, față de mișcarea comunistă internațională, partidul nostru își îndeplinește cu hotărîre îndatoririle sale internaționaliste, militînd cu fermitate și perseverență pentru întărirea continuă a unității lagărului socialist și a coeziunii mișcării comuniste mondiale.

În zilele noastre apare mai evident ca oricînd superioritatea marxism-leninismului asupra feluritelor „sisteme filozofice" ale ideologilor burgheziei, — concepții neputincioase să dea o interpretare justă evenimentelor, să prevadă cursul evoluției istorice. În zadar cheltuiesc marile monopoluri sute de milioane de dolari pentru organizarea a diferite „trusturi ale creierului", pentru înjghebarea a felurite „fundații" și „institute" de combatere a comunismului; toate acestea nu pot ascunde sterilitatea sistemului capitalist pe plan ideologic, nu pot împiedica adîncirea continuă a crizei ideologiei burgheze.

Pînă și adepți dintre cei mai înfocați ai anticomunismului dau alarma că în arsenalul teoretic al ideologiei burgheze nu se găsesc idei care să poată fi contrapuse cu eficacitate marxismului, să stăvilească forța de atracție a acestuia. „Nu avem țeluri care să unească poporul", „nu avem idealuri în stare să atragă masele" — se lamentează ei. „Comunismul este una din cele mai plauzibile și convingătoare idei din istoria omenirii" — constată ziarul burghez englez „The Guardian"... „Primejdia care amenință acum Occidentul în America Latină și Africa — scrie ziarul — nu este o intervenție sovietică directă și nici măcar o conspirație comunistă uneltită pe furiș. Primejdia reală este că latino-americanii și africanii ar putea hotărî în mod deliberat că imaginea comuniștilor despre lumea lor este mai adevărată și mai promițătoare decît cea a Occidentului".

Într-adevăr, ingrată sarcină le revine economiștilor, filozofilor, publiciștilor burghezi! Ce idei să născocească pentru a demonstra superioritatea „sistemului inițiativei private" — cînd principalele țări capitaliste înregistrează recorduri de șomaj, cînd economia lumii capitaliste bate pasul pe loc în timp ce țările socialiste înaintează cu pași repezi pe calea înfloririi economiei și culturii? Ce artificii ideologice pot convinge pe oamenii muncii de „virtuțile" unei orînduiri a cărei lege și morală supremă este jefuirea celor mulți, aruncarea pe spatele lor a poverii crizelor și cursei înarmărilor și asigurarea de profituri fabuloase unui mănunchi de magnați, — cînd socialismul arată că se poate trăi altfel, fără exploatatori, folosindu-se toate resursele societății pentru bunăstarea celor ce muncesc?

Criza ideologiei burgheze nu se datorește unor factori de conjunctură, unei situații de moment — ci reprezintă rezultatul necesar al evoluției unui sistem social perimat, condamnat de istorie la o inevitabilă pieire.

Militînd cu perseverență împotriva influențelor ideologiei burgheze, partidele comuniste și muncitorești apără ca lumina ochilor puritatea învățăturii marxist-leniniste, demască neobosit oportunismul și reformismul, desfășoară o luptă hotărîtă împotriva revizionismului ca pericol principal în mișcarea muncitorească internațională, combat dogmatismul și sectarismul.

Forța partidelor comuniste stă în fidelitatea nestrămutată față de măreața noastră învățătură marxist-leninistă, care reflectă legile obiective ale dezvoltării sociale, interesele vitale ale popoarelor și cerințele progresului istoric al umanității. *(Aplauze prelungite)*.

Trăim vremuri minunate în care prind viață sub ochii noștri visurile a generații de luptători revoluționari. Socialismul a devenit o realitate vie pe un teritoriu imens care se întinde de la Pacific la Elba. În locul vechilor imperii coloniale au apărut zeci de noi state independente. Mișcarea comunistă mondială se afirmă ca o puternică forță motrice a dezvoltării sociale. Întreaga desfășurare a istoriei în cei mai bine de 110 ani de cînd Marx și Engels au adresat înflăcărata chemare **„Proletari din toate țările, uniți-vă!"** confirmă justețea genialelor idei ale marxismului. *(Vii aplauze)*.

Cu 40 de ani în urmă, delegații la primul Congres al Partidului Comunist din Romînia, încadrați de baionetele jandarmilor care-i arestaseră, intonau „Internaționala". **Azi, steagul glorios al partidului, care nu s-a plecat niciodată în fața dușmanului, flutură biruitor deasupra Romîniei socialiste.** *(Aplauze puternice, îndelung repetate)* **N-au fost zadarnice jertfele, sacrificiile atîtor ani de aprigă luptă de clasă. Oropsiții soartei, cei jefuiți și exploatați la sînge de capitaliști și moșieri, cei care ieri —** cum spune cîntecul — **nu erau nimic pe lume, sînt azi totul, sînt stăpînii țării și ai soartei lor.** *(Aplauze entuziaste. Urale)*.

În această zi de aniversare sărbătorească, adresăm un fierbinte salut de luptă partidului făurit de Lenin, gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, partidelor frățești din țările socialiste, partidelor comuniste și muncitorești din toate țările. *(Aplauze furtunoase)*.

Transmitem oamenilor muncii de pretutindeni salutul nostru internaționalist — expresie a solidarității cu lupta lor pentru pace, democrație și progres social. *(Aplauze puternice, îndelungate)*.

PĂȘIM ÎN AL CINCILEA DECENIU DE EXISTENȚĂ A PARTIDULUI ÎNSUFLEȚIȚI DE OBIECTIVUL MĂREȚ AL DESĂVÎRȘIRII CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE ÎN ȚARA NOASTRĂ. SUB CONDUCEREA SA ÎNCERCATĂ, POPORUL MUNCITOR VA FĂURI VICTORIA DEPLINĂ A SOCIALISMULUI ȘI COMUNISMULUI ÎN SCUMPA NOASTRĂ PATRIE! *(Aplauze entuziaste, prelungite)*.

CAUZA COMUNISMULUI ȘI A PĂCII ESTE INVINCIBILĂ. EA VA TRIUMFA ÎN MOD INEVITABIL ÎN LUMEA ÎNTREAGĂ! *(Aplauze furtunoase, urale. Întreaga sală, în picioare, ovaționează minute în șir. În sală răsună lozinci: „Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn și Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej!". „Trăiască detașamentul de frunte al mișcării comuniste internaționale — Partidul Comunist al Uniunii Sovietice!", „Trăiască unitatea lagărului socialist și a mișcării comuniste internaționale!", „Trăiască pacea în lumea întreagă și cei ce luptă pentru ea!". Din miile de piepturi izbucnesc noi urale. Se scandează îndelung: P.M.R.)*.

9 M A I

Pentru poporul nostru ziua de 9 Mai constituie o dublă sărbătoare. Se împlinesc astfel 84 de ani de cînd eroicii luptători de la Plevna, Rahova, Grivița și Smîrdan aduceau țării, după multe și amare veacuri de asuprire, independența de stat. Tot la 9 Mai oamenii muncii din țara noastră sărbătoresc unul din cele mai de seamă evenimente din istoria universală, epocala victorie dobîndită acum 16 ani asupra Germaniei hitleriste de către coaliția antifascistă a cărei forță principală a constituit-o Uniunea Sovietică, victorie la care și-a adus contribuția și poporul romîn.

Sute de ani, poporul nostru a trebuit să suporte pe lîngă crunta exploatare boierească, jugul stăpînirii turcești, sugrumător și nemilos. De aceea, în anul 1877 cînd popoarele balcanice s-au ridicat la luptă împotriva asupritorilor turci, ostașii noștri au pornit la luptă înflăcărați de visul cîștigării libertății și independenței țării, și o dată cu aceasta, pentru a dobîndi pămînt și drepturi democratice. În numele acestor aspirații, nu o dată dorobanții noștri au cucerit victorii răsunătoare deși erau flămînzi, înghețați, prost echipați.

În lupta sa pentru independență, poporul romîn nu a fost singur. Alături de ostașii romîni au luptat cot la cot ostașii ruși ca și patrioții bulgari, care năzuiau astfel să obțină libertatea țării lor mult încercate.

În vara anului 1877 poporul nostru și-a văzut realizat visul secular: jugul otoman fusese doborît. Dar independența de stat a Romîniei cucerită cu atît de grele jertfe, a devenit un obiect de camătă pentru burghezie și moșierime. Pentru a-și întări pozițiile lor de clasă, economice și politice, burghezia și moșierimea în frunte cu monarhia au vîndut țara capitaliștilor din apus. Visul despre pămînt și libertăți democratice a fost batjocorit și deseori înecat în sîngele țăranilor răsculați.

În această perioadă întunecată cînd țara era vîndută pe rînd imperialismului apusean, fascismului german, misiunea istorică de a conduce masele la lupta pentru cucerirea adevăratei independențe a revenit clasei muncitoare sub conducerea partidului ei marxist-leninist. Partidul Comunist Romîn a fost singura forță politică a țării care a purtat neînfricat steagul luptei pentru independența națională a țării, pentru libertatea poporului.

La 23 August 1944 prin lupta maselor organizate și conduse de partid, poporul nostru și-a putut cuceri — în condițiile create de loviturile nimicitoare date de armatele sovietice cotropitorilor hitleriști — adevărata și deplina independență națională, năzuință scumpă pentru care au luptat vreme îndelungată cei mai buni fii ai poporului nostru.

Victoria insurecției armate, organizată și condusă de partid, a deschis o nouă pagină în istoria Romîniei, a însemnat începutul revoluției populare. Oamenii muncii au devenit liberi, au devenit stăpîni ai patriei lor libere, cu adevărat independente.

Răspunzînd chemării Partidului Comunist și exprimînd voința și hotărîrea de luptă a poporului, armata romînă a întors armele împotriva Germaniei hitleriste. Încadrate în Frontul 2 Ucrainian, trupele romîne și-au adus contribuția la eliberarea integrului teritoriu al țării și au participat la luptele desfășurate pe teritoriul Ungariei și Cehoslovaciei pînă la victoria finală asupra Germaniei hitleriste.

În luptele la care au luat parte, de la București, Sfîntu Gheorghe și Ghimeș Palanca, pînă pe malurile Gronului, în munții Cehoslovaciei, ostașii romîni luptînd cot la cot cu bravii ostași sovietici s-au acoperit de glorie nepieritoare, săvîrșind nenumărate fapte de eroism. Peste 300.000 de soldați, subofițeri și ofițeri romîni au fost distinși cu ordine și medalii romînești, sovietice, cehoslovace și maghiare.

În lupta antihitleristă s-a făurit și s-a cimentat frăția de arme romîno-sovietică, expresie profundă a prieteniei și alianței de nezdruncinat dintre poporul romîn și popoarele sovietice.

Sărbătorirea celei de a 16-a aniversări a victoriei asupra Germaniei hitleriste și Japoniei militariste, are loc în condițiile dezvoltării și întăririi continue a sistemului mondial socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, ale creșterii mișcării comuniste și muncitorești internaționale în condițiile intensificării luptei de eliberare națională a popoarelor din țările coloniale și dependente, ale avîntului mereu crescînd a întregii omeniri progresiste pentru pace, democrație și progres social. Măreața victorie obținută la 9 Mai 1945 a trezit cu fiece an conștiința popoarelor. Omenirea a sîngerat prea mult de pe urma celor două războaie mondiale, pentru ca să îngăduie militariștilor înrăiți, maniacilor războiului, să o împingă din nou în adîncul prăpastiei.

Pentru prima oară în istorie omenirea însetată de pace are astăzi posibilitatea de a o impune. În apărarea păcii se ridică forțe de nebiruit cum sînt lagărul socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, popoarele noilor state independente din Africa și Asia, mișcarea comunistă și muncitorească internațională, mișcarea tot mai puternică a partizanilor păcii, păturile sociale tot mai largi din țările occidentale.

Popoarele lumii devotate cauzei sfinte a păcii, nu vor permite militarismului vest-german revanșard, obstrucționiștilor războiului rece, cercurilor imperialiste agresive să continue politica lor aventuristă, lipsită de rațiune. Astăzi, s-a creat o asemenea situație pe arena mondială încît orice încercare din partea cercurilor agresoare de a păși pe calea războiului va duce la zdrobirea imediată și totală a celui care va încălca pacea.

Poporul nostru sărbătorește ziua proclamării independenței de stat a Romîniei și Ziua Victoriei, strîns unit în jurul partidului iubit, stegar glorios de-a lungul a patruzeci de ani de luptă, hotărît să muncească cu toate puterile pentru înfăptuirea sarcinilor de dezvoltare a economiei naționale trasate de Congresul al III-lea al partidului, pentru creșterea continuă a bunăstării celor ce muncesc, pentru înflorirea și întărirea patriei socialiste și pentru triumful ideilor păcii și progresului în lume.

Rentabilitatea — cartea de vizită a fiecărei gospodării agricole de stat

Anul trecut, gospodăria agricolă de stat Slobozia a obținut rezultate modeste dacă le comparăm cu cele ale unităților învecinate. Făcînd bilanțul realizărilor, colectivul acestei unități a încercat un sentiment de mîhnire constatînd că gospodăriile vecine Dragalina și Perieți l-au luat cu mult înainte, fapt oglindit în producțiile medii și, în final, în obținerea de către acestea din urmă a unui beneficiu de peste 1.000 de lei la hectar. „Adică noi nu sîntem capabili să dobîndim rezultate asemănătoare și să obținem beneficii care să constituie o frumoasă carte de vizită a unității noastre?" — s-au întrebat muncitorii și tehnicienii și, înaintea tuturor, membrii și candidații de partid din gospodăria de stat Slobozia, care, în urma analizării temeinice a fiecărui sector de producție și a măsurilor luate, au pornit serios la treabă.

...Au trecut de atunci aproape patru luni. Rezultatele obținute în toate domeniile de producție situează în prezent gospodăria Slobozia printre unitățile de stat fruntașe din regiunea București.

Culturile de toamnă și în special griul s-au dezvoltat foarte frumos și promit — în condiții climatice normale — o recoltă deosebit de bogată. Aceasta nu numai pentru că s-au însămînțat în condiții agrotehnice superioare și în epoca optimă, dar și pentru faptul că, în timpul iernii, consiliul gospodăriei s-a îngrijit de îngrășarea suplimentară, aplicînd pe 885 de ha mai bine de 150 de tone de îngrășăminte chimice. În primăvară, griul a fost grăpat. Totodată au fost incorporate însemnate cantități de îngrășăminte fosfatice și peste 800 de tone de îngrășăminte naturale în terenurile ce s-au însămînțat în primăvară.

Știind că însămînțarea cît mai timpurie a mazărei, borceagurilor și celorlalte culturi din prima epocă aduce în condițiile locale sporuri de recoltă de 400—800 de kg la ha, colectivul gospodăriei Slobozia s-a îngrijit să termine la vreme pregătirea mașinilor și a semințelor și astfel a putut trece la semănat în prima zi favorabilă lucrului în cîmp. Drept rezultat, culturile din epoca întîi s-au terminat de semănat încă din primele zile ale lunii martie.

La timpul cuvenit toate forțele s-au concentrat la însămînțarea porumbului. Întreaga suprafață de peste 800 de ha s-a semănat cu porumb dublu hibrid.

Întrecerea socialistă dintre brigăzile conduse de Vasile Gh. și Dinu Ion, precum și întrecerea dintre tractoriștii Vasile Ilie, Matei Gheorghe, Mănăilă Tudor și mulți alții, a făcut ca munca să fie mai spornică, astfel că porumbul a fost semănat în decurs de numai 8 zile, iar lucrarea s-a executat respectîndu-se toate cerințele agrotehnicii avansate.

Demne de laudă sînt și realizările din sectorul zootehnic. În toamna anului trecut, lucrurile nu mergeau tocmai bine în sectorul taurin. Producția medie zilnică era de 5 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Aceasta din pricina unei serii întregi de deficiențe: hrănirea se făcea cu furaje în cantități neîndestulătoare, rațiile nu erau echilibrate cum se cuvine, neasigurîndu-se un procent corespunzător de proteine, îngrijirea vacilor lăsa de dorit, iar programul de grajd nu era respectat întocmai. Toate aceste deficiențe însă aparțin acum trecutului. Cu sprijinul organizației de partid, consiliul gospodăriei a luat măsuri pentru înlăturarea lor. Rezultatul? Producția de lapte a crescut simțitor lună de lună, ajungînd ca într-un răstimp de o jumătate an să se dubleze. În primul trimestru s-a realizat o producție medie zilnică de 10 litri de lapte pe cap de vacă furajată, iar în săptămînile din urmă producția medie zilnică s-a ridicat la 11 litri și jumătate. Planul de livrare a fost depășit cu 12.000 de litri de lapte.

Datorită introducerii hozrasciotului intern, a urmăririi cheltuielilor pe brigăzi, consumul de unități nutritive a fost redus cu 15—20 la sută față de ultimul trimestru al anului trecut. Astăzi litrul de lapte se produce cu o unitate nutritivă. Sporirea producției pe cap de vacă și reducerea consumului de unități nutritive au permis gospodăriei să reducă cu 15 la sută prețul de cost al laptelui.

Realizări deopotrivă de merituoase s-au obținut în sectorul creșterii porcilor. Gospodăria de stat Slobozia a depășit planul pe primul trimestru cu sute de purcei, iar la îngrășătorie s-a obținut un spor mediu zilnic de creștere în greutate cu 20 la sută mai mare decît cel planificat. Planul producției de carne-marfă pe primul trimestru a fost depășit cu 6.000 de kg. Faptul că aceste realizări s-au obținut concomitent cu reducerea consumului de furaje a dus la realizarea de economii care, după calculele preliminare, trec de 100.000 de lei.

Succesele obținute constituie un puternic imbold pentru colectivul gospodăriei agricole de stat Slobozia. Asemenea întregului nostru popor, muncitorii și tehnicienii din această unitate socialistă și-au luat însuflețite angajamente în cinstea zilei de 1 Mai și a măreței aniversări a partidului. În acest an ei vor livra statului peste plan 930 de tone de griu, 500 de tone de porumb, 400 de hl. de lapte și importante cantități de alte produse. Prin reducerea prețului de cost și realizarea de economii, gospodăria de stat Slobozia va obține beneficii peste plan în valoare de 600.000 lei.

Rezultatele obținute în primele luni ale anului și entuziasmul cu care se desfășoară întrecerea socialistă sînt o garanție că vrednicul colectiv al acestei gospodării agricole de stat va traduce în viață angajamentele luate.

MARIUS PANDREA
din
Trustul regional Gostat
București

Cu mult înainte de termen

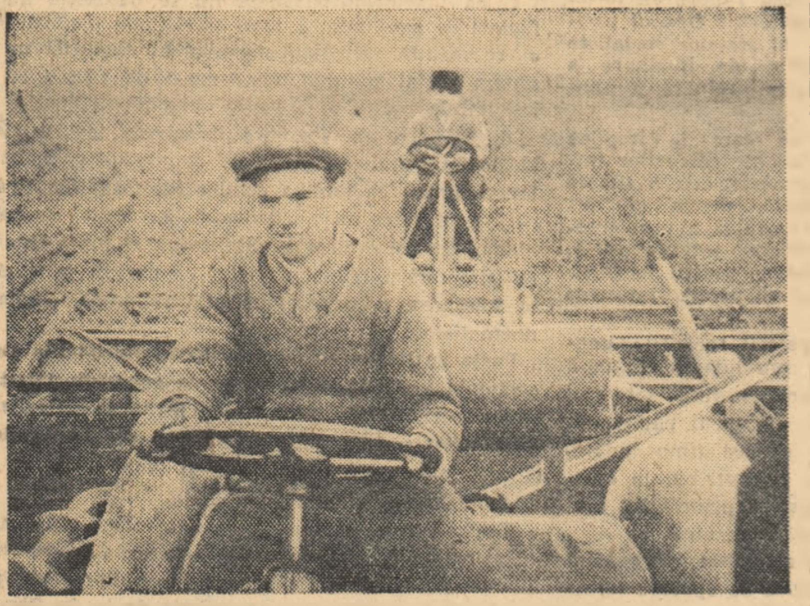
Antrenați în întrecerea socialistă în cinstea aniversării partidului, muncitorii, tehnicienii și inginerii din gospodăriile agricole de stat din Oltenia au reușit să realizeze în întregime planul de livrări la lapte și carne pe trimestrul I. Un număr de 17 gospodării agricole de stat din regiune, printre care Afumați, Botoșești-Paia, Burila Mare, Caracal, Devesel, Dobra, Filiași, Gîrla Mare, Segarcea, Recea, Portărești, Goiești și altele au reușit să îndeplinească și să depășească planul de carne pe semestrul I încă din a doua jumătate a lunii aprilie. Aceste 17 unități au livrat deja 162 de tone de carne în contul semestrului al doilea.

Cu 210 litri mai mult lapte pe cap de vacă decît în aceeași perioadă a anului trecut

Organizarea temeinică a întrecerii socialiste desfășurată în cinstea aniversării partidului ca și măsurile luate de organele Departamentului Gostat în privința creșterii producției de lapte au început să dea roade. Pînă în prezent, toate Trusturile Gostat au reușit să obțină producții superioare celor de anul trecut. Gospodăriile agricole de stat din regiunea Brașov au reușit ca în trimestrul I al anului 1961 să se situeze în frunte, obținînd în medie 814 litri de lapte pe cap de vacă furajată, adică cu 210 litri mai mult decît în aceeași perioadă a anului trecut. In trimestrul I al acestui an prețul de cost al laptelui a scăzut pe trust cu 33 de bani la litru, față de anul trecut.

Rezultate foarte bune au obținut și unele gospodării agricole de stat din Trustul Gostat Oltenia. Astfel, gospodăria de stat Afumați a realizat pînă la 1 aprilie 816 litri de lapte pe cap de vacă furajată, față de 2.600 producție anuală planificată, G.A.S. Cetate 990 de litri, față de 3.050 litri plan anual. Rezultate asemănătoare au obținut și gospodăriile agricole de stat Portărești, Segarcea, Băilești și altele. Față de aceeași perioadă a anului trecut, Trustul Gostat Oltenia a produs cu 103 litri mai mult lapte pe cap de vacă furajată, realizîndu-se însemnate economii la prețul de cost. Producții mult mai mari decît cele obținute în aceeași perioadă a anului trecut au realizat și Trusturile Gostat Banat, Crișana, Suceava etc.

ÎN ACESTE ZILE PE OGOARELE PATRIEI

După ploile căzute din abundență în ultima vreme mecanizatorii și colectiviștii au ieșit pe ogoare pentru a întreține culturile. În fotografie: tractoristul Petre Petcu de la S.M.T. Putineiu, lucrînd la prășitul porumbului pe tarlalele gospodăriei colective din comuna Ologi, raionul Giurgiu.

Cu planul campaniei îndeplinit

Intensificînd întrecerea socialistă mecanizatorii de la S.M.T. Castelu, regiunea Dobrogea, au reușit să depășească planul de producție pe întreaga campanie cu peste 3.000 de hantri.

În fruntea întrecerii sînt tractoriștii Dumitru Jianu, Ion Mușat, Ion Băcescu, Arcadie Chihulcă și Gheorghe I. Urdea, cu realizări cuprinse între 110—250 la sută față de plan. Dintre brigăzi, fruntașe s-au situat cele conduse de Ion Păun, Tudor Streja, Gheorghe Vlăduț și Ali Muedin.

S. DINCULESCU
corespondent

FAPTE DIN ÎNTRECERE

Totul a pornit de la o ședință. O ședință unde au participat cei 35 de membri și candidați de partid ai gospodăriei colective din Silistraru. Atunci, comuniștii care lucrează în sectorul vegetal i-au chemat la întrecere în cinstea zilei de 8 mai pe cei din sectorul zootehnic. S-au chemat apoi la întrecere brigăzile, echipele și chiar colectiviștii între ei. Ca obiective s-au fixat terminarea pînă la 8 mai a însămînțărilor, executarea unor lucrări de cea mai bună calitate, cele mai bune îngrijiri agrotehnice date griului etc. În cadrul sectorului zootehnic s-a stabilit că animalele să primească o îngrijire mai bună, să se înceapă unele construcții planificate, iar cele începute să fie date cît mai repede în folosință.

De la început, întrecerea a pornit cu avînt. Griul de toamnă a fost boronit de două ori. Pe unele tarlale i s-a dat și cu tăvălugul. Pe circa 100 ha unde au apărut dăunători s-au aplicat prăfuirile recomandate de inginerul gospodăriei colective. De asemenea, cu sprijinul efectiv al brigăzii de tractoare de la S.M.T. Traian-Sat, condusă de mecanizatorul Caraman Ilie, culturile din epoca întîia s-au însămînțat cu 10 zile înainte de data planificată. Acum ele sînt răsărite și cresc viguroase. Recent floarii-soarelui, în suprafață de 220 ha, i s-a dat prima prașilă.

Cele 600 hectare de porumb boabe au fost terminate de însămînțat încă din ziua de 19 aprilie. Unele brigăzi ca (nr. 1, 2 și 3) au fost gata cu două zile mai devreme. Întrecerea desfășurată între cele 6 brigăzi de cîmp în campania însămînțărilor de primăvară a fost cîștigată de brigada nr. 1, condusă de Ciutacu Gheorghe.

Nici colectiviștii din sectorul zootehnic nu se lasă mai prejos. Acest sector cuprinde 338 de bovine din care 103 vaci cu lapte, 1.900 de ovine, 520 de porci, 110 stupi și 3.000 de păsări. Pînă acum cele mai bune rezultate în cadrul întrecerii au obținut îngrijitorii Petre Leu și Gheorghe C. Leu. Ei trebuie să obțină anul acesta cîte 2.000 litri lapte pe cap de vacă furajată. Pînă la 15 aprilie au realizat deja aproape jumătate din producția planificată.

Multe lucruri frumoase s-ar putea spune și despre îngrijitorii de oi, porci și păsări. Și ei se întrec să depășească sarcinile prevăzute în planul de producție pe anul 1961, iar cei din brigada de construcții vor ca în curînd să dea în folosință un saivan și îngrășătoria de porci, în capacitate de 600 de capete ce se ridică din cărămidă confecționată de meșterii din gospodăria colectivă.

Cine va cîștiga întrecerea ce se desfășoară între cele două sectoare de bază din cadrul gospodăriei colective din Silistraru nu s-ar putea spune. Și unii și alții sînt colectiviști harnici.

ION BELCIUGAN
corespondent

Toată atenția întreținerii culturilor

Ploile căzute în ultimele două săptămîni în întreaga țară au creat condiții bune dezvoltării tuturor culturilor. În același timp însă au crescut în bună măsură și buruienile care, după cum se știe, în unele cazuri se dezvoltă mai repede decît plantele de cultură. Totodată ploile au bătătorit pămîntul formînd la suprafață o crustă care înlesnește evaporarea apei din sol.

Ținînd seama de toate acestea, în unele regiuni organele agricole au luat măsurile ce se impun atît în vederea plivitului cerealelor, cît și executării corespunzătoare a prașilelor. De exemplu, în regiunile București, Banat și Crișana, primul prășit al sfeclei de zahăr a fost executat în procent de aproape 90 la sută din suprafața însămînțată. Nu la fel s-a lucrat însă în regiuni cum sînt Galați, Ploiești și Dobrogea, unde realizările la această lucrare sînt necorespunzătoare posibilităților existente. Trebuie subliniat, de asemenea, că dacă în regiunea București prășitul întîi al florii-soarelui s-a efectuat în procent de 72 la sută, în regiunea Oltenia 46 la sută și în regiunea Banat 38 la sută, — în schimb în regiunile Galați, Dobrogea, Ploiești și Argeș rezultatele dobîndite pînă acum sînt departe de a fi corespunzătoare.

Trebuie avut în vedere că lucrările de întreținere a culturilor necesită de-acum un volum din ce în ce mai mare de muncă. În ultima săptămînă, în unele regiuni a început și prașila I la porumbul pentru boabe, la porumbul pentru siloz și la cartofi. De aceea, se impune ca tehnicienii și inginerii agronomi să controleze zi de zi culturile prășitoare și să ia măsuri în vederea folosirii tuturor mijloacelor necesare executării prașilelor ori de cîte ori este nevoie.

Mecanizatorii din S.M.T.-uri și gospodării de stat au datoria să folosească din plin întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și cultivatoarelor astfel încît să execute lucrările de întreținere a culturilor în cele mai bune condiții. De grija pe care ei o vor acorda atît realizării unor randamente mari zilnice cît și calității lucrărilor — evitînd cu strictețe tăierea plantelor pe rînd, — depinde în cea mai mare măsură buna dezvoltare a culturilor și obținerea unor recolte bogate în acest an.

Pentru o recoltă sporită de porumb

Membrii gospodăriei colective din Lățunaș, raionul Oravița, au însămînțat la timp suprafața de 424 ha. destinată culturii porumbului, folosind sămînța dublu hibridă.

Însămînțatul s-a făcut mecanic, iar întreținerea culturilor se face pe cît va permite terenul mecanizat. Colectiviștii au hotărît să execute 3 prașile mecanice și 2 prașile cu sapa pe rînd.

În afară de aceste lucrări pe 10 ha lot demonstrativ se va executa și polenizarea suplimentară artificială cu membrii cercului agrozootehnic.

ȘTEFAN GIDEA
corespondent

Legătură cît mai strînsă între știință și producție

Punctele de sprijin, mijloc important de ridicare a producției viticole

Pentru a contribui la traducerea în viață a sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. în domeniul viticulturii, colectivul de cercetători din cadrul Stațiunii experimentale viticole Odobești luptă pentru răspîndirea în producție a celor mai avansate metode de sporire a producției viticole.

Numai în anul 1960, bunăoară, prin intermediul celor 22 puncte de sprijin înființate la 20 de unități cu caracter viticol (unde au fost organizate 50 loturi demonstrative cu o suprafață de 150 de ha.), au fost verificate și generalizate în producție peste 20 de rezultate științifice.

Pe aceste loturi lucrările agrotehnice sînt executate conform indicațiilor date de cercetătorul care răspunde de punctul respectiv. Aici se verifică și se generalizează în producție, fie numai o metodă rezultată în urma experimentării ei, ca de exemplu, desfundatul parțial în viile pe rod, folosirea tescovinei compostată ca îngrășămînt în vii, tăierea în uscat după vigoarea butucului, tăierea de formare și punerea rapidă pe rod etc., fie aplicarea corectă, în complex, a măsurilor agrotehnice diferențiate. Iată un exemplu.

În scopul studierii posibilităților de valorificare în mod economic și rentabil a terenurilor neproductive de pe terasa Trotușului pînă la Borzești-Onești, în anul 1960, Stațiunea experimentală Odobești a înființat două puncte de sprijin: unul la G.A.S. Pufești pentru zona teraselor Trotușului și celălalt la G.A.S. Răcăciuni pentru zona teraselor Siretului. La G.A.S. Pufești lotul a fost organizat la secția Coțofănești pe o suprafață de 3 ha (via fiind compusă dintr-un amestec de soiuri albe) avînd două variante: una martor și alta unde au fost aplicate în 1960 lucrările în complex. Pe parcela martor, s-au efectuat lucrările obișnuite iar pe lotul demonstrativ s-au aplicat în complex următoarele lucrări: o dată cu arătura de toamnă, s-au îngropat sub brazdă și 250 kg superfosfat la ha. Dezgropatul s-a făcut de timpuriu pentru a preveni clocirea ochilor; această măsură a dus la îmbunătățirea productivității butucilor și la ridicarea producției la ha. Imediat după dezgropat și nivelat s-a efectuat tăierea în uscat a viței lăsîndu-se fiecărui butuc 3—4 coarde de rod cu un total de 40—60 ochi pe butuc în raport cu vigoarea fiecăruia; o dată cu aceasta s-a făcut și copcitul, înlăturîndu-se toți lăstarii sălbatici apăruți din portaltoi cît și rădăcinile superficiale date din altoi și din portaltoi. Pentru a evita pierderile de ochi prin lovirea sau atingerea lor, — în cazul cînd aceștia ar fi pornit în vegetație, — legatul viei s-a făcut imediat după tăiere.

Afînarea solului tasat în urma lucrărilor de mai sus a fost realizată printr-o arătură efectuată printre rînduri la 18—20 cm adîncime iar pe rînd, manual la circa 16—18 cm cu sapa, lucrări care ca și legatul s-au făcut de timpuriu, înainte de umflarea mugurilor pentru a evita pierderea lor prin scuturare.

În afară de aceste lucrări în cursul verii s-au mai aplicat: 4 prașile manuale și 4 stropiri cu zeamă bordeleză, în concentrație de 0,50 la sută la prima stropire și 0,75 la sută la următoarele. Ca operațiuni în verde s-a făcut copilitul, o dată cu legatul lăstarilor (prin ruperea vîrfurilor copililor la apariția frunzei a 6-a). În preajma înfloritului s-a ciupit vîrful lăstarilor cu rod, iar la intrarea în pîrgă s-a executat cîrnitul prin retezarea părții consumatoare a lăstarilor butucului.

În urma observațiilor întreprinse în cursul perioadei de vegetație s-a putut constata că la butucii de pe lotul demonstrativ numărul de ochi porniți în vegetație a fost mai mare ca cel de pe parcela martor. De asemenea, creșterea lăstarilor și vigoarea generală a butucilor au fost mult superioare parcelei martor.

Această diferență se datorește complexului de lucrări aplicate lotului demonstrativ care au corespuns întocmai cerințelor biologice ale viței de vie. Mobilizarea adîncă a solului și incorporarea îngrășămintelor au mărit capacitatea de înmagazinare și reținere a apei și implicit au dus la îmbunătățirea solului în substanțe nutritive.

Datorită aplicării la timp a tratamentelor contra manei precum și a unei îndepărtări judicioase prin operațiuni în verde a anumitor părți din plantă, procesul de creștere, fructificare și diferențiere s-a desfășurat mai bine, obținîndu-se pe lotul demonstrativ *un spor de producție de 37 la sută față de parcela martor.* De asemenea, *a fost îmbunătățită în mod simțitor și calitatea recoltei prețul de cost al kg de struguri scăzînd cu 15 la sută.*

★

Rezultatele obținute la punctele de sprijin organizate în G.A.S. Pufești, G.A.S. Răcăciuni și în alte unități sînt rodul muncii primului an de colaborare dintre cercetătorii stațiunii Odobești cu lucrătorii acestor gospodării. În anul acesta și în următorii, cercetătorii Stațiunii experimentale viticole Odobești se vor strădui să răspîndească pe scară și mai largă metodele avansate de lucru în viticultură punînd accent pe organizarea de loturi demonstrative în gospodăriile agricole de stat și colective.

Ing. A. TUDOSIE
Stațiunea experimentală viticolă Odobești-Galați
Ing. LESNIUC OCTAVIAN
G.A.S. Pufești, regiunea Galați

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"